

Författningsändringar med anledning av VIS-förordningen

SOU och Ds kan köpas från Fritzes kundtjänst. För remissutsändningar av SOU och Ds svarar Fritzes Offentliga Publikationer på uppdrag av Regeringskansliets förvaltningsavdelning.

Beställningsadress:
Fritzes kundtjänst
106 47 Stockholm
Orderfax: 08-690 91 91
Ordertel: 08-690 91 90
E-post: order.fritzes@nj.se
Internet: www.fritzes.se

Svara på remiss. Hur och varför. Statsrådsberedningen, 2003.
– En liten broschyr som underlättar arbetet för den som skall svara på remiss.

Broschyren är gratis och kan laddas ner eller beställas på
<http://www.regeringen.se/>

Tryckt av Edita Sverige AB
Stockholm 2009

ISBN 978-91-38-23162-3
ISSN 0284-6012

Innehåll

Sammanfattning	9
Allmänt om VIS-förordningen.....	9
EG-rättsliga utgångspunkter	9
Nationell lagring av uppgifter från VIS	10
Skadestånd	11
Korrigering och radering av personuppgifter.....	11
Rättsmedel	12
Nationella myndigheter	13
Register över uppgiftsbehandling i VIS m.m.....	13
Konsekvenser och genomförande	14
Författningsförslag	15
1 Förslag till förordning om ändring i förordningen (2001:720) om behandling av personuppgifter i verksamhet enligt utlännings- och medborgar- skapslagstiftningen.....	15
2 Förslag till förordning om ändring i utlännings- förordningen (2006:97)	19

3	Förslag till förordning om ändring i förordningen (2007:975) med instruktion för Datainspektionen.....	20
4	Förslag till förordning om ändring i förordningen (2007:996) med instruktion för Migrationsverket.....	21
1	Inledning.....	25
2	VIS-förordningens innehåll	27
2.1	Allmänna bestämmelser.....	28
2.1.1	Syfte, tillämpningsområde och mål.....	28
2.1.2	Åtkomst till uppgifter för att förhindra, upptäcka och utreda terroristbrott och andra grova brott (broklausulen).....	29
2.1.3	Definitioner.....	30
2.1.4	Uppgiftskategorier.....	30
2.1.5	Åtkomst till VIS.....	31
2.1.6	Allmänna principer	31
2.2	Viseringsmyndigheternas registrering och användning av uppgifterna i VIS.....	32
2.3	Andra myndigheters åtkomst till uppgifterna i VIS	32
2.4	Lagring och ändring av uppgifter	33
2.5	Drift och ansvar.....	34
2.5.1	Operativ förvaltning	34
2.5.2	Plats för det centrala VIS.....	35
2.5.3	Förhållandet till de nationella systemen.....	36
2.5.4	Ansvaret för användningen av uppgifter	36
2.5.5	Lagring av uppgifter från VIS i nationella informationssystem	37
2.5.6	Överföring av uppgifter till tredjeländer eller internationella organisationer	37
2.5.7	Datasäkerhet.....	38

2.5.8	Skadestånd.....	38
2.5.9	Register över uppgiftsbehandling i VIS m.m.	39
2.5.10	Egenkontroll	39
2.5.11	Sanktioner	39
2.6	Rättigheter och övervakning med avseende på uppgiftsskydd.....	40
2.6.1	Rätt till information	40
2.6.2	Rätt till åtkomst, korrigering och radering.....	41
2.6.3	Samarbete för att säkerställa rätt till uppgiftsskydd.....	41
2.6.4	Rättsmedel.....	41
2.6.5	Övervakning från tillsynsmyndigheter m.m.....	42
2.7	Slutbestämmelser	42
2.8	Ändringar av CCI:n i samband med införandet av biometri m.m.....	44
2.9	Förslag om en gemenskapskodex om viseringar.....	45
3	Överväganden och förslag.....	47
3.1	VIS-förordningens tillämpningsområde.....	48
3.2	Förutsättningar för åtkomst till uppgifter från VIS samt förfarandet vid registrering och användning av uppgifterna	49
3.3	Operativ förvaltning m.m.....	52
3.4	VIS förhållande till de nationella systemen	52
3.5	Registeransvar	53
3.6	Register över uppgiftsbehandling i VIS m.m.	54
3.7	Nationell lagring av uppgifter från VIS.....	55
3.8	Skydd av personuppgifter m.m.	60

3.8.1	Ansvar för användning av uppgifter	60
3.8.2	Begränsning av rätt att använda uppgifter som har inhämtats från VIS.....	61
3.8.3	Datasäkerhet.....	61
3.8.4	Egenkontroll	62
3.9	Skadestånd	62
3.10	Sanktioner.....	64
3.11	Enskildas rättigheter	66
3.11.1	Information och åtkomst till personuppgifter.....	66
3.11.2	Korrigerering och radering av personuppgifter.....	67
3.11.3	Rättsmedel.....	68
3.12	Tillsynsmyndigheternas uppgifter	70
3.12.1	Övervakning.....	70
3.12.2	Samarbete för att säkerställa rätten till uppgiftsskydd.....	71
3.13	Slutbestämmelser	71
4	Konsekvenser och genomförande	73
4.1	Konsekvenser	73
4.2	Ikraftträdande.....	74
5	Författningskommentar	75
5.1	Förslaget till förordning om ändring i förordningen (2001:720) om behandling av personuppgifter i verksamhet enligt utlännings- och medborgarskapslagstiftningen.....	75
5.2	Förslaget till förordning om ändring i utlänningsförordningen (2006:97)	77

- 5.3 Förslaget till förordning om ändring i förordningen (2007:975) med instruktion för Datainspektionen.....78
- 5.4 Förslaget till förordning om ändring i förordningen (2007:996) med instruktion för Migrationsverket.....78
- 6 Bilaga – Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 767/2008 av den 9 juli 2008 om informationssystemet för viseringar (VIS) och utbytet mellan medlemsstaterna av uppgifter om viseringar för kortare vistelse (VIS-förordningen)..... 79**

Sammanfattning

Allmänt om VIS-förordningen

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 767/2008 av den 9 juli 2008 om informationssystemet för viseringar (VIS) och utbytet mellan medlemsstaterna av uppgifter om viseringar för kortare vistelse (VIS-förordningen) fastställer ändamål, funktioner och ansvarsfördelningen för VIS. Den fastställer också villkoren och förfaranden för utbytet av uppgifter mellan medlemsstaterna för att underlätta prövningen av viseringsansökningar och beslut som fattas i anslutning till dessa.

EG-rättsliga utgångspunkter

VIS-förordningen är en EG-förordning. Sådana förordningar blir automatiskt en del av medlemsstaternas nationella rättssystem och gäller enligt sin lydelse på samma sätt som nationella lagar.

Enligt EG-rättsliga principer får medlemsstaterna inte vidta några implementeringsåtgärder när det gäller EG-förordningar. En förordnings bestämmelser får inte heller som huvudregel återges i nationell lagstiftning. Om det finns nationella författningsbestämmelser som motsvarar eller strider mot en EG-förordnings bestämmelser måste de nationella bestämmelserna utmönstras.

Bestämmelser i en EG-förordning får dock återges i nationell lagstiftning när det är nödvändigt för att den nationella lagstiftningen ska bli begriplig och sammanhållen. En EG-förordning

kan också i olika avseenden ge upphov till kompletterande nationella föreskrifter.

De bedömningar av behovet av svenska författningsändringar som görs i denna promemoria har sin utgångspunkt i dessa EG-rättsliga principer.

Nationell lagring av uppgifter från VIS

VIS-förordningen innehåller bestämmelser om lagring av uppgifter från VIS i nationella informationssystem. Detta får endast göras om det är nödvändigt i ett enskilt fall i enlighet med ändamålet med VIS och i enlighet med tillämpliga rättsliga bestämmelser, inbegripet de som gäller uppgiftsskydd. Uppgifterna får dessutom inte lagras under längre tid än vad som är nödvändigt i det enskilda fallet. Detta ska dock inte påverka medlemsstaternas rätt att lagra uppgifter som de har fört in i VIS i sina nationella informationssystem.

Förutsättningarna för behandlingen i ett enskilt fall av uppgifter som en annan medlemsstat har registrerat i VIS, regleras uttömmande i VIS-förordningen. Någon anledning eller ens EG-rättslig möjlighet att meddela kompletterande nationella bestämmelser i detta avseende finns därför inte.

Med undantag för biometriska uppgifter i form av fingeravtryck och fotografier, finns i utlänningsdataförordningen entydiga och klara bestämmelser om behandling av den typ av personuppgifter som det här är frågan om. Någon anledning att reglera behandlingen av de aktuella personuppgifterna på annat sätt än vad som i övrigt gäller för sådana uppgifter har inte framkommit.

När det gäller fingeravtryck och fotografier ska dessa uppgifter – med hänsyn till deras integritetskänsliga karaktär – särregleras i utlänningsdataförordningen. Uppgifterna får föras in i ett register, det nationella VIS-registret. De uppgifter som – utöver fingeravtryck och fotografier – får ingå i registret är uppgifter om den registrerades namn, kön, födelsestid, medborgarskap och annan identifieringsuppgift. Användningen av registret ska be-

gränsas till att i tillämpliga delar motsvara de ändamål för vilka myndigheterna kan använda uppgifterna i centrala VIS. I övrigt ska huvudsakligen samma regler gälla för detta register som för det s.k. fingeravtrycksregistret, som regleras i 9-11 §§ utlänningsdataförordningen.

Skadestånd

VIS-förordningen innehåller bestämmelser om skadestånd. Bestämmelserna innebär att varje person eller medlemsstat som har lidit skada till följd av en otillåten behandling eller av något annat handlande som är oförenligt med bestämmelserna i VIS-förordningen som huvudregel har rätt till ersättning av den medlemsstat som är ansvarig för skadan. Sådana skadeståndsanspråk mot en medlemsstat ska regleras av den svarande medlemsstatens nationella bestämmelser.

Det följer direkt av VIS-förordningens bestämmelser att de nationella bestämmelserna ska tillämpas när det gäller de aktuella skadeståndsanspråken. Eftersom skadeståndsbestämmelsen i personuppgiftslagen enligt sin ordalydelse endast gäller vid behandling av personuppgifter i strid mot bestämmelserna i den lagen, bör det emellertid i utlänningsdataförordningen tas in en bestämmelse som hänvisar till personuppgiftslagens bestämmelse om skadestånd. I hänvisningen anges även att personuppgiftslagens bestämmelse på området gäller i den mån inte något annat följer av VIS-förordningens bestämmelser.

Korrigerig och radering av personuppgifter

Enligt VIS-förordningen får var och en begära att oriktiga uppgifter om honom eller henne korrigeras och att uppgifter som har registrerats på olagligt sätt raderas. Denna korrigerig eller radering ska utföras utan dröjsmål av den ansvariga medlemsstaten i enlighet med dess lagar och andra författningar.

Det följer direkt av VIS-förordningens bestämmelser att korrigerings- och raderings- och personuppgifter ska utföras i enlighet med nationella bestämmelser. Eftersom personuppgiftslagens bestämmelse om rättelse enligt sin ordalydelse endast gäller vid behandling av personuppgifter i strid mot bestämmelserna i personuppgiftslagen eller föreskrifter som har meddelats med stöd av den lagen, bör det emellertid i utlänningsdataförordningen tas in en bestämmelse som hänvisar till personuppgiftslagens bestämmelse om rättelse. I hänvisningen anges även att personuppgiftslagens bestämmelser på området gäller i den mån inte något annat följer av VIS-förordningens bestämmelser.

Rättsmedel

I VIS-förordningen föreskrivs att i varje medlemsstat ska var och en ha rätt att väcka talan vid eller inge klagomål till de behöriga myndigheterna eller domstolarna i den medlemsstat som har vägrat en person rätt till åtkomst, korrigerings- eller raderings- och uppgifter.

Det är viktigt att det svenska regelverket på området utformas så enhetligt som möjligt. Liknande regler bör alltså – om möjligt – gälla oavsett om det rör sig om överklagande eller väckande av talan med anledning av beslut som tagits med stöd av nationell rätt eller med stöd av en EG-förordning. Något skäl att i detta sammanhang göra avsteg från denna princip har inte framkommit. I stället framstår de nationella bestämmelserna på området som lämpliga. Det bör därför i utlänningsdataförordningen tas in en bestämmelse som hänvisar till förordningens allmänna bestämmelse om överklagande. I hänvisningen anges även att utlänningsdataförordningens bestämmelser på området gäller i den mån inte något annat följer av VIS-förordningens bestämmelser.

Nationella myndigheter

VIS-förordningen innehåller några bestämmelser om utseende av nationella myndigheter med vissa ansvarsområden. Varje medlemsstat ska enligt förordningen utse en nationell myndighet som ger de behöriga myndigheterna åtkomst till VIS, en nationell myndighet som ska fungera som registeransvarig och ha centralt ansvar för medlemsstatens behandling av uppgifter i VIS samt en nationell tillsynsmyndighet.

Sverige har inte ännu formellt utsett de myndigheter som ska ha de aktuella uppgifterna. Migrationsverket bör emellertid utses till att vara den myndighet som ger övriga behöriga svenska myndigheter åtkomst till VIS. Migrationsverket bör även fungera som registeransvarig och ha centralt ansvar för Sveriges behandling av uppgifter i VIS. Datainspektionen bör vidare utses till nationell tillsynsmyndighet. Att Migrationsverket och Datainspektionen får dessa uppgift förleder kompletteringar av respektive myndighets instruktion.

Register över uppgiftsbehandling i VIS m.m.

Varje medlemsstat ska föra register över all uppgiftsbehandling i VIS och över de personer som ansvarar för att föra in eller använda uppgifterna. Registret får endast användas för att övervaka uppgiftsskyddet med avseende på om behandlingen är tillåten och för att säkerställa uppgifternas säkerhet.

VIS-förordningens bestämmelser om innehållet i registret är uttömmande och behöver därför inte kompletteras med nationella bestämmelser. Det framgår emellertid inte av bestämmelserna vilken nationell myndighet som ska föra registret. Eftersom Migrationsverket kommer att vara registeransvarig och ha centralt ansvar för Sveriges behandling av uppgifter i VIS samt även är den centrala myndigheten som kommer att ge övriga behöriga nationella myndigheter åtkomst till VIS, bör Migrations-

verket föra detta register. En komplettering av verkets instruktion görs därför även i detta avseende.

Utöver Migrationsverket kommer ett antal myndigheter att behandla uppgifter i VIS med stöd av VIS-förordningen. Dessa myndigheter måste lämna uppgifter till verket om den aktuella uppgiftsbehandlingen och om den personal som ansvarar för uppgiftsbehandlingen. Eftersom denna uppgiftsbehandling inte finns reglerad i VIS-förordningen förs bestämmelser om uppgiftsskyldighet in i utlänningsförordningen.

Konsekvenser och genomförande

Förslagen i promemorian kan inte antas ge några större konsekvenser, vare sig av ekonomiskt eller annat slag.

Enligt den nuvarande planeringen (februari 2009) ska VIS vara klart för driftsättning den 21 december 2009. Detta innebär att medlemsstaterna kan börja tillämpa VIS-förordningen den dagen. Författningsförslagen bör därför träda i kraft senast den 1 december 2009.

Författningsförslag

1 Förslag till förordning om ändring i förordningen (2001:720) om behandling av personuppgifter i verksamhet enligt utlännings- och medborgarskapslagstiftningen

Härigenom föreskrivs i fråga om förordningen (2001:720) om behandling av personuppgifter i verksamhet enligt utlännings- och medborgarskapslagstiftningen

dels att 1 § ska ha följande lydelse,

dels att det i förordningen ska införas fyra nya paragrafer, 11 a, 11 b, 11 c och 17 §§, samt närmast före 11 a § och 17 § två nya rubriker av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §

Denna förordning gäller utöver personuppgiftslagen (1998:204) vid automatiserad behandling av personuppgifter i Migrationsverkets, Rikspolisstyrelsens och polismyndigheternas samt utlandsmyndigheternas verksamhet enligt utlännings- och medborgarskapslagstiftningen.

Med verksamhet enligt utlännings- och medborgarskapslagstiftningen enligt första stycket avses

1. verksamhet som gäller utlänningars vistelse i och avlägsnande från landet,

2. verksamhet som gäller utlänningars rätt att arbeta i landet,
3. mottagande av asylsökande och vissa andra utlänningar,
4. verksamhet som rör bistånd och stöd till utlänningar som enligt lag eller annan författning handläggs av Migrationsverket,
5. verksamhet som avser förvärv, förlust eller bibehållande av svenskt medborgarskap,
6. verksamhet som gäller ersättning för och bosättning av utlänningar som enligt lag eller annan författning handläggs av Migrationsverket.

Bestämmelser om behandling av personuppgifter med stöd av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 767/2008 av den 9 juli 2008 om informationssystemet för viseringar (VIS) och utbytet mellan medlemsstaterna av uppgifter om viseringar för kortare vistelse¹ (VIS-förordningen) finns i 17 § i denna förordning.

En registrerad har inte rätt att motsätta sig behandling av personuppgifter enligt denna förordning.

Nationella VIS-registret

11 a §

Migrationsverket får föra ett register över fingeravtryck och fotografier som svenska myndigheter tar med stöd av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 00/200X av den ... om ändring av de gemensamma konsulära anvisningarna

¹ EUT L 218, 13.8.2008, s. 60.

angående viseringar till diplomatiska beskickningar och karriärkonsulat i samband med införandet av biometri samt bestämmelser om organiseringen av mottagandet och behandlingen av viseringsansökningar² (nationella VIS-registret). Ett sådant register får föras med hjälp av automatisk databehandling.

Registret får endast användas vid

- prövning av ansökningar om visering,

- kontroll av viseringsinnehavarens identitet eller viseringens äkthet,

- kontroll av om villkoren för inresa till, vistelse i eller bosättning i Sverige eller någon annan medlemsstat är uppfyllda och

- prövning av ansökningar om uppehållstillstånd där skäl som avses i 4 kap. 1 eller 2 § utlänningslagen åberopas.

11 b §

Det nationella VIS-registret får endast innehålla fingeravtryck och fotografier samt uppgifter om den registrerades namn, kön, födelsetid, medbor-

² EUT L

garskap eller annan identifieringsuppgift.

Uppgifter ur registret får lämnas ut på medium för automatisk databehandling endast om det följer av lag eller förordning.

11 c §

En uppgift i det nationella VIS-registret ska gallras fem år efter det att uppgiften registrerades, dock senast när den registrerade blir svensk medborgare.

Behandling av personuppgifter med stöd av VIS-förordningen

17 §

Bestämmelserna i personuppgiftslagen (1998:204) om skadestånd och rättelse tillämpas vid behandling av personuppgifter enligt VIS-förordningen i den mån inte något annat följer av VIS-förordningen.

Bestämmelsen i 16 § i denna förordning gäller vid överklagande som avses i artikel 40 i VIS-förordningen i den mån inte något annat följer av VIS-förordningen.

Denna förordning träder i kraft den 1 december 2009.

2 Förslag till förordning om ändring i utlänningsförordningen (2006:97)

Härigenom föreskrivs i fråga om utlänningsförordningen (2006:97) att det i förordningen ska införas en ny paragraf, 7 kap. 21 §, och närmast före 7 kap. 21 § en ny rubrik av följande lydelse.

7 kap.

Information enligt artikel 34 i VIS-förordningen

21 §

De myndigheter som behandlar uppgifter i informationssystemet för viseringar (VIS) med stöd av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 767/2008 av den 9 juli 2008 om informationssystemet för viseringar (VIS) och utbytet mellan medlemsstaterna av uppgifter om viseringar för kortare vistelse³ (VIS-förordningen) ska till Migrationsverket lämna de uppgifter som framgår av artikel 34 i VIS-förordningen.

Denna förordning träder i kraft den 1 december 2009.

³ EUT L 218, 13.8.2008, s. 60.

3 Förslag till förordning om ändring i förordningen (2007:975) med instruktion för Datainspektionen

Härigenom föreskrivs i fråga om förordningen (2007:975) med instruktion för Datainspektionen att 4 § ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 §

Myndigheten är nationell tillsynsmyndighet enligt

– artikel 23 i konventionen om upprättande av europeisk polisbyrå (Europolkonventionen),

– artikel 114 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 (Schengenkonventionen), *och*

– artikel 17 i konventionen om användning av informationsteknologi för tulländamål (TIS-konventionen).

– artikel 114 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 (Schengenkonventionen),

– artikel 17 i konventionen om användning av informationsteknologi för tulländamål (TIS-konventionen) *och*

– *artikel 41 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 767/2008 av den 9 juli 2008 om informationssystemet för viseringar (VIS) och utbytet mellan medlemsstaterna av uppgifter om viseringar för kortare vistelse⁴.*

Denna förordning träder i kraft den 1 december 2009.

⁴ EUT L 218, 13.8.2008, s. 60.

4 Förslag till förordning om ändring i förordningen (2007:996) med instruktion för Migrationsverket

Härigenom föreskrivs i fråga om förordningen (2007:996) med instruktion för Migrationsverket att 3 § ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 §

Migrationsverket ska

1. vara kontaktmyndighet i frågor som rör databasen för identifiering av fingeravtryck, Eurodac,

2. vara kontaktmyndighet för informationsutbyte om nationella åtgärder på asyl- och invandringsområdet enligt rådets beslut 2006/688/EG av den 5 oktober 2006 om upprättande av ett system för ömsesidigt informationsutbyte om medlemsstaternas åtgärder rörande asyl och invandring,

3. vara kontaktmyndighet för ersättningsanspråk i samband med ömsesidigt erkännande av beslut om avvisning och utvisning enligt rådets beslut 2004/191/EG av den 23 februari 2004 om fastställande av kriterier och närmare föreskrifter för ersättning för finansiella obalanser som uppstår till följd av tillämpningen av direktiv 2001/40/EG om ömsesidigt erkännande av beslut om avvisning eller utvisning av medborgare i tredje land,

4. vara ansvarig och attesterande myndighet gentemot Europeiska gemenskapernas kommission i frågor som rör den europeiska flyktingfond som inrättats enligt rådets beslut 2004/904/EG av den 2 december 2004 om inrättande av Europeiska flyktingfonden för perioden 2005-2010 samt rådets beslut 573/2007/EG av den 23 maj 2007 om inrättande av Europeiska flyktingfonden för perioden 2008-2013,

5. vara ansvarig och attesterande myndighet gentemot Europeiska gemenskapernas kommission i frågor som rör den

europiska återvändandefond som inrättats enligt rådets beslut 575/2007/EG av den 23 maj 2007 om inrättande av Europeiska återvändandefonden för perioden 2008-2013,

6. vara kontaktmyndighet i frågor som rör massflyktssituationer enligt 21 kap. utlänningslagen (2005:716),

7. vara kontaktmyndighet för informationsutbyte om varaktigt bosatta tredjelandsmedborgare enligt 5 a kap. utlänningslagen (2005:716) *samt*

8. vara kontaktpunkt i det europeiska migrationsnätverket som inrättats enligt rådets beslut 2008/381/EG av den 14 maj 2008 om inrättande av ett europeiskt migrationsnätverk och i den egenskapen fullgöra de uppgifter som enligt beslutet ska fullgöras av en kontaktpunkt.

7. vara kontaktmyndighet för informationsutbyte om varaktigt bosatta tredjelandsmedborgare enligt 5 a kap. utlänningslagen (2005:716),

8. vara kontaktpunkt i det europeiska migrationsnätverket som inrättats enligt rådets beslut 2008/381/EG av den 14 maj 2008 om inrättande av ett europeiskt migrationsnätverk och i den egenskapen fullgöra de uppgifter som enligt beslutet ska fullgöras av en kontaktpunkt,

9. vara registeransvarig och ha centralt ansvar för Sveriges behandling av uppgifter i informationssystemet för viseringar (VIS) enligt artikel 41 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 767/2008 av den 9 juli 2008 om informationssystemet för viseringar (VIS) och utbytet mellan medlemsstaterna av uppgifter om viseringar för kortare vistelse⁵ (VIS-förordningen),

10. föra register över all upp-

⁵ EUT L 218, 13.8.2008, s. 60.

giftsbehandling i VIS med stöd av VIS-förordningen samt över de personer som är behöriga att föra in och använda uppgifterna enligt artikel 34 i VIS-förordningen och

11. vara den myndighet som ger övriga behöriga svenska myndigheter åtkomst till VIS enligt artikel 28 i VIS-förordningen.

Denna förordning träder i kraft den 1 december 2009.

1 Inledning

Rådet antog den 19 februari 2004 slutsatser om utveckling av ett informationssystem för viseringar. Den 8 juni 2004 beslutade rådet att inrätta informationssystemet för viseringar (VIS) som ett system för utbyte av viseringsuppgifter mellan medlemsstaterna och den 28 december samma år presenterade kommissionen ett förslag till förordning om VIS och utbytet av uppgifter mellan medlemsstaterna om viseringar för kortare vistelser (VIS-förordningen). Europaparlamentet och rådet har nu gemensamt antagit Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 767/2008 av den 9 juli 2008 om informationssystemet för viseringar (VIS) och utbytet mellan medlemsstaterna av uppgifter om viseringar för kortare vistelse.

VIS-förordningen kompletteras av ett tredjepelarsbeslut – rådets beslut 2008/633/RIF av den 23 juni 2008 om åtkomst till informationssystemet för viseringar (VIS) för sökningar för medlemsstaternas utsedda myndigheter och för Europol i syfte att förhindra, upptäcka och utreda terroristbrott och andra grova brott.

VIS-förordningen kommer också att kompletteras av en förordning om ändring av de gemensamma konsulära anvisningarna angående viseringar till diplomatiska beskickningar och konsulat i samband med införandet av biometri m.m. Denna kompletterande rättsakt är nödvändig för att medlemsstaterna ska få en rättslig grund för upptagandet av biometriska uppgifter. Förordningen ska antas av Europaparlamentet och rådet gemensamt, men någon slutlig överenskommelse har ännu inte träffats.

Enligt nuvarande planering (februari 2009) ska VIS vara klart för driftsättning den 21 december 2009, vilket innebär att medlemsstaterna kan börja tillämpa förordningen tidigast den dagen.

Denna promemoria innehåller förslag till de författningsändringar som behövs med anledning av VIS-förordningen. När det gäller den s.k. broklausulen i artikel 3 som tillåter att brottsbekämpande myndigheter och Europol använder uppgifter från VIS för att förhindra, upptäcka eller utreda terroristbrott och andra grova brott hänvisar denna artikel till det tidigare nämnda rådsbeslutet (2008/633/RIF). Detta rådsbeslut bereds i särskild ordning inom Regeringskansliet och författningsändringar med anledning av broklausulen kommer därför inte att behandlas i denna promemoria.

2 VIS-förordningens innehåll

Detta kapitel ger en översiktlig beskrivning av bestämmelserna i VIS-förordningen.

VIS-förordningen fastställer ändamål, funktioner och ansvarsfördelning för VIS. Den fastställer också villkoren och förfaranden för utbytet av uppgifter mellan medlemsstaterna för att underlätta prövningen av viseringsansökningar och beslut som fattas i anslutning till dessa.

VIS-förordningen innehåller allmänna bestämmelser om syfte, tillämpningsområde och mål, definitioner, vilka uppgiftskategorier som ska registreras i VIS, vilka som ska ha tillgång till VIS samt allmänna principer som ska tillämpas vid användningen av VIS. Förordningen innehåller vidare en s.k. broklausul, som reglerar brottsbekämpande myndigheters och Europols tillgång till uppgifter i VIS för att förhindra, upptäcka eller utreda terroristbrott och andra grova brott.

I VIS-förordningen finns också närmare bestämmelser om viseringsmyndigheternas registrering och användning av uppgifterna i VIS, andra myndigheters åtkomst till dessa uppgifter samt om lagring och ändring av uppgifterna. Förordningen reglerar även drift och ansvar samt rättigheter och skyldigheter med avseende på uppgiftsskydd.

I kapitlet redogörs också översiktligt för förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av de gemensamma konsulära anvisningarna angående viseringar till diplomatiska beskickningar och karriärkonsulat (CCI:n) i samband införandet av biometri m.m. samt för förslaget om en gemenskapskodex om viseringar. Avsikten med den först nämnda förordningen är bl.a.

att ge medlemsstaterna en rättslig grund när det gäller att kräva obligatoriska biometriska uppgifter från personer som ansöker om visering. Bestämmelserna i denna förordning är i ett senare skede tänkta att inarbetas i och anpassas till strukturen i den kommande gemenskapskodexen för viseringar.

2.1 Allmänna bestämmelser

VIS-förordningens första artiklar innehåller bestämmelser om förordningens syfte, tillämpningsområde och mål, definitioner av olika beteckningar, kategorier av uppgifter som ska registreras i VIS, vissa regler om tillgången till VIS och allmänna principer. Kapitlet innehåller också en s.k. broklausul som tillåter att uppgifter i VIS används för frågor inom ramen för tredje pelaren (polissamarbete och straffrättsligt samarbete).

2.1.1 Syfte, tillämpningsområde och mål

Artikel 1 i VIS-förordningen anger ändamålet, funktionen och ansvarsfördelningen för VIS. I förordningen fastställs också villkor och förfaranden för utbyte mellan medlemsstaterna av uppgifter om ansökningar om viseringar för kortare vistelse och beslut som fattats om dessa ansökningar i syfte att underlätta prövningen av sådana ansökningar och beslut om dessa.

I artikel 2 anges de övergripande målen med VIS. Avsikten är att VIS ska förbättra genomförandet av den gemensamma viseringspolitiken, det konsulära samarbetet och samrådet mellan centrala viseringsmyndigheter genom att underlätta utbytet av uppgifter mellan medlemsstaterna om viseringsansökningar och de beslut som fattas med anledning av dessa ansökningar. Syftet med detta är att

- underlätta förfarandet för viseringsansökan,
- förebygga kringgående av kriterierna för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en ansökan,

- underlätta kampen mot bedrägerier,
- underlätta kontrollen vid gränsövergångar vid de yttre gränserna och inom medlemsstaternas territorium,
- vara till hjälp vid identifiering av personer som inte eller inte längre uppfyller villkoren för inresa, vistelse eller bosättning på medlemsstaternas territorium,
- underlätta tillämpningen av rådets förordning (EG) nr 343/2003 (Dublin II-förordningen) och
- bidra till att förebygga hot mot någon av medlemsstaternas inre säkerhet.

2.1.2 Åtkomst till uppgifter för att förhindra, upptäcka och utreda terroristbrott och andra grova brott (broklausulen)

I artikel 3 finns den s.k. broklausulen, som reglerar brottsbekämpande myndigheters och Europols tillgång till uppgifter från VIS för att förhindra, upptäcka eller utreda terroristbrott och andra grova brott.

Av medlemsstaterna utsedda myndigheter får i särskilda fall och efter en motiverad skriftlig eller elektronisk begäran inhämta de uppgifter som viseringsmyndigheterna har registrerat i VIS, då det finns rimliga skäl att anse att en sökning i VIS väsentligt skulle bidra till att förhindra, upptäcka eller utreda terroristbrott och andra grova brott. Europol får inhämta uppgifter i VIS inom gränserna för sitt uppdrag och när så är nödvändigt för att kunna fullgöra sina arbetsuppgifter.

Sökningen ska utföras genom centrala åtkomstpunkter som ska ha ansvar för att se till att de villkor för åtkomst och de förfaranden som fastställs i rådets beslut 2008/633/RIF av den 23 juni 2008 om åtkomst till informationssystemet för viseringar (VIS) för sökningar för medlemsstaternas utsedda myndigheter och för Europol i syfte att förhindra, upptäcka och utreda terroristbrott och andra grova brott följs fullt ut.

2.1.3 Definitioner

I artikel 4 definieras en rad beteckningar.

Med *visering* avses i förordningen visering för kortare vistelse, transitvisering, visering för flygplatstransitering och visering vars giltighet begränsas till en parts territorium. Begreppet omfattar också nationell visering för längre vistelse med samma giltighet som en enhetlig visering för kortare vistelse. *Viseringsmyndigheter* är de myndigheter som i varje medlemsstat är ansvariga för att behandla och fatta beslut om viseringsansökningar eller för beslut om huruvida viseringar ska ogiltigförklaras, återkallas eller förlängas, inbegripet de centrala viseringsmyndigheterna och de myndigheter som ansvarar för att utfärda viseringar vid gränsen i enlighet med rådets förordning (EG) nr 415/2003 av den 27 februari 2003 om utfärdandet av viseringar vid gränsen, inbegripet till sjömän i transit. *Ansvarig medlemsstat* är den medlemsstat som har fört in de aktuella uppgifterna i VIS. Med *alfanumeriska uppgifter* avses uppgifter som återges med bokstäver, siffror, särskilda tecken, mellanslag och skiljetecken.

I förordningen görs skillnad på verifiering och identifiering av personer. Med *verifiering* avses förfarandet att jämföra en grupp av uppgifter med en annan grupp av uppgifter (one to one check). *Identifiering* sker när en persons identitet fastställs genom databassökning mot flera grupper av uppgifter (one to many check).

Även *viseringsmärke*, *ansökningsformulär*, *sökande*, *grupplemmar* och *resehandling* definieras i bestämmelsen.

2.1.4 Uppgiftskategorier

I artikel 5 föreskrivs vilka uppgiftskategorier som ska registreras i VIS. Det rör sig om alfanumeriska uppgifter om den sökande och om begärda, utfärdade, vägrade, ogiltigförklarade, återkallade eller förlängda viseringar. Det är också fotografier, fingeravtryck och länkar till andra ansökningar.

2.1.5 Åtkomst till VIS

I artikel 6 föreskrivs vilka som ska ha tillgång till VIS för att föra in, ändra, radera och inhämta uppgifter.

Enbart personal vid viseringsmyndigheterna ska ha åtkomst till VIS för att föra in, ändra eller radera uppgifter. När det gäller åtkomst till VIS för att inhämta uppgifter ska denna helt vara förbehållen personal vid de myndigheter som är behöriga för vissa ändamål. Dessa ändamål är prövning av viseringsansökningar, samråd och framställningar om handlingar mellan centrala viseringsmyndigheter, rapportering och statistik, kontroll av viseringar, viseringsinnehavarens identitet och om villkoren för inresa till, vistelse eller bosättning på medlemsstaternas territorium är uppfyllda samt prövning av asylansökningar och fastställande av vem som ansvarar för att pröva en sådan ansökan. Uppgifterna ska dock vara nödvändiga för utförandet av uppgifterna i enlighet med ändamålen och stå i proportion med de åsyftade målen.

Varje medlemsstat ska utse de behöriga myndigheter vilkas personal ska ha befogenhet att föra in, ändra, radera eller inhämta uppgifter i VIS och översända en förteckning över dessa myndigheter och i vilket syfte varje myndighet får behandla uppgifterna, till kommissionen.

2.1.6 Allmänna principer

I artikel 7 anges två allmänna principer för myndigheter som använder VIS; en proportionalitetsprincip och ett förbud mot diskriminering. Användningen av VIS ska nämligen vara nödvändig, lämplig och stå i proportion till utförandet av arbetsuppgifterna. Vidare ska sökande och viseringsinnehavare inte diskrimineras på grund av kön, ras, etniskt ursprung, religion eller övertygelse, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning. Deras mänskliga värdighet och integritet ska också respekteras fullt ut.

2.2 Viseringsmyndigheternas registrering och användning av uppgifterna i VIS

Artiklarna 8–14 innehåller föreskrifter om viseringsmyndigheternas registrering av uppgifter. Artikel 8 anger vilka procedurer som ska följas vid registrering av uppgifter i samband med en ansökan. Artikel 9 innehåller grundläggande föreskrifter om vilka uppgifter som ska registreras när ansökan lämnas. Artiklarna 10–14 behandlar vilka kompletterande uppgifter som ska lämnas i olika situationer. Det rör sig om kompletterande uppgifter för utfärdade viseringar (artikel 10), när prövningen av ansökan avbryts (artikel 11), vid avslag på ansökan (artikel 12), vid ogiltigförklaring eller återkallelse av visering eller förkortning av dess giltighetstid (artikel 13) och vid förlängning av visering (artikel 14).

Artiklarna 15–17 innehåller bestämmelser om hur viseringsmyndigheterna ska använda uppgifterna i VIS. Enligt artikel 15 ska viseringsmyndigheterna använda uppgifterna i VIS för att kunna pröva viseringsansökningar och fatta beslut med anledning av sådana ansökningar. Uppgifterna i VIS ska vidare enligt artikel 16 användas för samråd och framställningar om handlingar mellan centrala viseringsmyndigheter. Denna samrådsmekanism ska enligt artikel 46 ersätta Schengens rådfrågningssystem. Viseringsmyndigheterna ska också enligt artikel 17 ha åtkomst till vissa uppgifter för rapporterings- och statistikändamål.

2.3 Andra myndigheters åtkomst till uppgifterna i VIS

Artiklarna 18–22 innehåller bestämmelser om hur vissa andra myndigheter än viseringsmyndigheterna får använda uppgifter i VIS.

De myndigheter som ansvarar för kontrollen vid de yttre gränserna och för kontrollen inom medlemsstaternas territorium om villkoren för inresa till, vistelse eller bosättning på medlems-

staternas territorium är uppfyllda, ska enligt artiklarna 18–20 kunna göra sökningar för att kunna kontrollera en persons identitet, om viseringen är äkta och om villkoren för inresa till, vistelse eller bosättning inom medlemsstaternas territorium är uppfyllda.

I artikel 21 behandlas vidare asylmyndigheters användning av uppgifter i VIS för att fastställa vilken medlemsstat som ansvarar för prövningen av en asylansökan. Dessa myndigheter ska dessutom enligt artikel 22 ha rätt att använda uppgifter i VIS för att pröva en asylansökan.

I bestämmelserna preciseras under vilka förutsättningar olika slags uppgifter får användas.

2.4 Lagring och ändring av uppgifter

I artiklarna 23–25 behandlas lagring respektive ändring av uppgifter.

Varje ansökningsakt ska enligt artikel 23 som huvudregel lagras i VIS i fem år. Lagringsperioden börjar löpa vid olika tidpunkter beroende på om visering har utfärdats, förlängts, dragits tillbaka, lagts ner, avbrutits, avslagits, ogiltigförklarats, förkortats eller återkallats. När visering har utfärdats börjar lagringsperioden löpa samma dag som viseringen upphör att gälla. Efter utgången av lagringsperioden ska VIS automatiskt radera ansökningsakten och länkarna till denna.

I artikel 24 behandlas ändring av uppgifter. Endast den ansvariga medlemsstaten ska ha rätt att ändra uppgifter som den har översänt till VIS genom att rätta eller radera uppgifterna. Om en medlemsstat anser sig ha stöd för att uppgifter som behandlas i VIS är oriktiga eller att uppgifter har behandlats i VIS i strid med VIS-förordningen, ska den omedelbart meddela den ansvariga medlemsstaten. Den ansvariga medlemsstaten ska sedan kontrollera de berörda uppgifterna och – om nödvändigt – omedelbart rätta eller radera dem.

Om en sökande har blivit medborgare i en av medlemsstaterna före utgången av lagringsperioden, ska enligt artikel 25 den medlemsstat som upprättade ansökningsakten och de länkade uppgifterna omedelbart radera dessa akter och länkar ur VIS. Den medlemsstat i vilken en sökande har erhållit medborgarskap ska utan dröjsmål informera den eller de ansvariga medlemsstaterna. Om avslag på en viseringsansökan har upphävts av en domstol eller överklagandeinstans ska den medlemsstat som avslagit ansökan – så snart beslutet att upphäva avslaget har vunnit laga kraft – radera de uppgifter som lagts in i VIS med anledning av avslaget.

2.5 Drift och ansvar

Artiklarna 26–36 behandlar olika frågor som är kopplade till driften och ansvaret för VIS. Det finns bestämmelser om den operativa förvaltningen (artikel 26), var det centrala VIS och dess reservsystem ska vara placerat (artikel 27) och förhållandet mellan det centrala och de nationella systemen (artikel 28). Det finns också bestämmelser om ansvaret för användningen av uppgifter från VIS (artikel 29), lagring av sådana uppgifter i nationella informationssystem (artikel 30), överföring av uppgifter till tredje länder och internationella organisationer (artikel 31), datasäkerhet (artikel 32), skyldighet att föra vissa slags register (artikel 34) och om egenkontroll (artikel 35). Det finns även föreskrifter om skadestånd (artikel 33) och sanktioner (artikel 36).

2.5.1 Operativ förvaltning

Bestämmelser om operativ förvaltning finns i artikel 26. En förvaltningsmyndighet ska efter en övergångsperiod ha ansvar för den operativa förvaltningen av det centrala VIS och de nationella gränssnitten. Förvaltningsmyndigheten ska i samarbete med medlemsstaterna se till att bästa tillgängliga teknik alltid an-

vänds för det centrala VIS och de nationella gränssnitten. I detta sammanhang görs dock ett förbehåll för en kostnads-nyttöanalys. I samband med kommunikationsinfrastrukturen mellan det centrala VIS och de nationella gränssnitten ska förvaltningsmyndigheten också ha ansvar för övervakning, säkerhet och samordningen av förbindelserna mellan medlemsstaterna och leverantören.

Kommissionen ska ha ansvar för alla andra uppgifter i samband med kommunikationsinfrastrukturen mellan det centrala VIS och de nationella gränssnitten, bl.a. uppgifter som gäller genomförandet av budgeten. Under en övergångsperiod innan förvaltningsmyndigheten får ansvaret, ska kommissionen dessutom ha ansvaret för den operativa förvaltningen. Denna uppgift och uppgifter som gäller genomförande av budgeten får kommissionen dock delegera till offentligrättsliga organ på nationell nivå, i två olika medlemsstater.

Den operativa förvaltningen av VIS ska bestå av alla de uppgifter som krävs för att VIS ska kunna fungera dygnet runt alla dagar i veckan i enlighet med VIS-förordningen.

Förvaltningsmyndigheten ska tillämpa lämpliga regler avseende tystnadsplikt eller motsvarande sekretesskrav som omfattar all personal som arbetar med VIS-uppgifter. Denna skyldighet ska gälla även efter det att personerna lämnar sin tjänst eller anställning eller efter det att deras verksamhet har upphört.

2.5.2 Plats för det centrala VIS

Den ordinarie centrala delen av VIS står för teknisk tillsyn och administration. Denna del ska enligt artikel 27 ligga i Strasbourg i Frankrike. En reserv för det centrala VIS ska ligga i Sankt Johann im Pongau i Österrike. Reservsystemet ska garantera att alla funktioner i den ordinarie delen av det centrala VIS kan upprätthållas om det ordinarie systemet skulle sluta fungera.

2.5.3 Förhållandet till de nationella systemen

VIS ska enligt artikel 28 vara anslutet till de nationella systemen i varje medlemsstat via de nationella gränssnitten.

Varje medlemsstat ska utse en nationell myndighet som ger de behöriga myndigheterna åtkomst till VIS och ansluta denna myndighet till det nationella gränssnittet.

Varje medlemsstat ska följa automatiserade förfaranden för behandlingen av uppgifter och ansvara för

- utvecklingen av det nationella systemet och dess anpassning till VIS,
- organisation, förvaltning, drift och underhåll av sitt nationella system,
- hantering av och föreskrifter för hur personal vid nationella myndigheter ska ges åtkomst till VIS och upprättande och regelbunden uppdatering av en förteckning över personalen och dess uppgifter samt
- kostnaderna för de nationella systemen och för att ansluta dessa system till det nationella gränssnittet, inklusive investeringar och driftkostnader för kommunikationsstrukturen mellan det nationella gränssnittet och det nationella systemet.

Personal vid myndigheter som har rätt till åtkomst till VIS ska innan de tillåts behandla uppgifter som lagras i VIS ges lämplig utbildning om regler för datasäkerhet och uppgiftsskydd och ska informeras om alla tillämpliga straffbara gärningar och påföljder.

2.5.4 Ansvar för användningen av uppgifter

Artikel 29 innehåller föreskrifter om ansvaret för användningen av VIS-uppgifter.

Varje medlemsstat ska se till att uppgifterna behandlas på ett lagligt sätt och särskilt att endast bemyndigad personal har tillgång till uppgifter som behandlats i VIS för utförande av arbetsuppgifter i enlighet med VIS-förordningen. De ska särskilt se till

att uppgifterna samlas in på ett lagligt sätt, överförs på lagligt sätt till VIS samt är korrekta och uppdaterade när de överförs till VIS.

Förvaltningsmyndigheten ska se till att VIS drivs i enlighet med VIS-förordningen och dess tillämpningsföreskrifter.

2.5.5 Lagring av uppgifter från VIS i nationella informationssystem

Artikel 30 innehåller bestämmelser om lagring av uppgifter från VIS i nationella informationssystem. Sådan lagring får som huvudregel endast ske om det är nödvändigt i ett enskilt fall i enlighet med ändamålet med VIS och i enlighet med tillämpliga rättsliga bestämmelser. Uppgifterna får inte lagras under längre tid än vad som är nödvändigt för det enskilda fallet. Vad som föreskrivits som huvudregel påverkar emellertid inte medlemsstaternas rätt att lagra uppgifter som de har fört in i VIS i sina nationella informationssystem. All användning som inte är förenlig med dessa bestämmelser ska betraktas som missbruk enligt varje medlemsstats nationella lagstiftning.

2.5.6 Överföring av uppgifter till tredjeländer eller internationella organisationer

Uppgifter som har behandlats i VIS i enlighet med VIS-förordningen får enligt artikel 31 inte överföras eller göras tillgängliga för ett tredjeland eller för en internationell organisation. Vissa uppgifter får dock under vissa förutsättningar överföras eller göras tillgängliga om det i enskilda fall är nödvändigt för att bevisa tredjelandsmedborgares identitet. Sådan överföring av personuppgifter till tredjeländer eller internationella organisationer får emellertid inte påverka rättigheterna för flyktingar och personer som ansöker om internationellt skydd, särskilt när det gäller principen om ”non-refoulement”.

2.5.7 Datasäkerhet

Artikel 32 innehåller föreskrifter om datasäkerhet.

Den ansvariga medlemsstaten ska garantera datasäkerheten före och under överföringen till det nationella gränssnittet. Varje medlemsstat ska garantera datasäkerheten för de uppgifter som den mottar från VIS och vidta nödvändiga åtgärder för att uppnå detta. Det rör sig om att anta en dataskyddsplan, fysiskt skydda uppgifter, kontroller vid ingången till anläggningar och av data-medier, lagrade personuppgifter, uppgiftsinmatning, åtkomst, kommunikation, registrering och transport samt att se till att alla myndigheter med rätt till åtkomst till VIS skapar personalprofiler och vidtar egenrevision.

Förvaltningsmyndigheten ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att uppnå samma mål, inbegripet anta en dataskyddsplan.

2.5.8 Skadestånd

Artikel 33 reglerar skadeståndsskyldighet.

Varje person eller medlemsstat som har lidit skada till följd av en otillåten behandling eller av något annat handlande som är oförenligt med bestämmelserna i VIS-förordningen har rätt till ersättning av den medlemsstat som är ansvarig för skadan. Den stat ska dock helt eller delvis befrias från detta ansvar i den utsträckning som den bevisar att den inte är ansvarig för den händelse som orsakade skadan.

Om en medlemsstats underlåtenhet att uppfylla sina skyldigheter enligt VIS-förordningen orsakar skada på VIS, ska den medlemsstaten anses ansvarig för skadan, om inte och i den mån som förvaltningsmyndigheten eller en annan medlemsstat har underlåtit att vidta rimliga åtgärder för att förhindra skadan eller för att begränsa dess verkningar.

Skadeståndsanspråk mot en medlemsstat för skador som beskrivits ovan ska regleras av den svarande medlemsstatens nationella bestämmelser.

2.5.9 Register över uppgiftsbehandling i VIS m.m.

Varje medlemsstat och förvaltningsmyndigheten ska enligt artikel 34 föra register över all uppgiftsbehandling i VIS och de personer som ansvarar för införandet eller användandet av uppgifterna. Registret får uteslutande användas för att övervaka uppgiftsskyddet med avseende på om behandlingen är tillåten och för att säkerställa uppgifternas säkerhet. Registret ska på lämpligt sätt skyddas mot obehörig tillgång och ska raderas efter ett år från det att lagringsperioden har löpt ut om registret inte behövs för ett övervakningsförfarande som redan pågår.

2.5.10 Egenkontroll

Medlemsstaterna ska enligt artikel 35 se till att varje myndighet som har tillgång till VIS-uppgifter vidtar de åtgärder som är nödvändiga för att följa VIS-förordningen och vid behov samarbetar med den nationella tillsynsmyndigheten.

2.5.11 Sanktioner

Artikel 36 reglerar sanktioner vid överträdelse av VIS-förordningens bestämmelser.

Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att se till att effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner, däribland administrativa och/eller straffrättsliga sanktioner enligt nationell lagstiftning, utdöms om uppgifter som har lagts in i VIS används på ett otillbörligt sätt.

2.6 Rättigheter och övervakning med avseende på uppgiftsskydd

Artiklarna 37–44 reglerar rättigheter och övervakning med avseende på uppgiftsskydd. Det finns bestämmelser om sökandens och garanters rätt till information (artikel 37), var och ens rätt till åtkomst, korrigerings och radering (artikel 38) samt om rättsmedel (artikel 40). Medlemsstaternas samarbete för att säkerställa rätten till uppgiftsskydd regleras också (artikel 39). Detsamma gäller den nationella tillsynsmyndighetens och Europeiska datatillsynsmannens övervakning (artiklarna 41 respektive 42) och samarbetet dem emellan (artikel 43) samt uppgiftsskyddet under övergångsperioden (artikel 44).

2.6.1 Rätt till information

Sökande och garant har enligt artikel 37 rätt att få viss information av den ansvariga medlemsstaten. Det rör sig om information om

- identiteten på den registeransvarige,
- ändamålen med uppgiftsbehandlingen i VIS,
- kategorier av uppgiftsmottagare,
- lagringstiden för uppgifterna,
- den omständigheten att insamling av uppgifterna är en förutsättning för prövning av ansökan samt
- den omständigheten att berörda personer har rätt att få åtkomst till uppgifter som rör dem och att begära att oriktiga uppgifter om dem korrigeras eller att olagligen behandlade uppgifter om dem raderas, inklusive rätt att få information om förfarandena för utövande av dessa rättigheter och kontaktuppgifter till de nationella tillsynsmyndigheter som ska vara behörig att pröva frågor om skydd av personuppgifter.

2.6.2 Rätt till åtkomst, korrigering och radering

Var och en ska enligt artikel 38 ha rätt att få del av uppgifter om honom eller henne i VIS och om vilken medlemsstat som överförde uppgifterna till VIS.

Var och en får vidare begära att oriktiga uppgifter om honom eller henne korrigeras och att uppgifter som har registrerats på otillåtet sätt raderas. Korrigering och radering ska utföras utan dröjsmål av den ansvariga medlemsstaten, i enlighet med dess lagar och andra författningar.

2.6.3 Samarbete för att säkerställa rätt till uppgiftsskydd

De behöriga myndigheterna i medlemsstaterna ska enligt artikel 39 samarbeta aktivt för att garantera rätten till uppgiftsskydd. I var och en av medlemsstaterna ska den nationella tillsynsmyndigheten på begäran bistå och råda berörda personer om hur de kan utöva sin rätt att korrigera eller radera uppgifter som rör dem. Den nationella tillsynsmyndigheten i den ansvariga medlemsstat som överförde uppgifterna och de nationella tillsynsmyndigheterna i den medlemsstat som har tagit emot begäran ska samarbeta för detta ändamål.

2.6.4 Rättsmedel

Enligt artikel 40 ska var och en ha rätt att väcka talan vid eller inge klagomål till de behöriga myndigheterna eller domstolarna i den medlemsstat som har vägrat den aktuella personen rätt enligt VIS-förordningen till åtkomst, korrigering eller radering av uppgifter.

2.6.5 Övervakning från tillsynsmyndigheter m.m.

Enligt artikel 41 ska den eller de myndigheter som utses i varje medlemsstat och har de befogenheter som nationella tillsynsmyndigheter ska ha, på ett oberoende sätt övervaka lagligheten i medlemsstatens behandling av personuppgifter. Varje medlemsstat ska vidare utse den myndighet som ska fungera som registeransvarig för behandlingen av personuppgifter i VIS och som ska ha centralt ansvar för medlemsstatens behandling av uppgifter. Varje medlemsstat ska underrätta kommissionen om namnet på denna myndighet.

Europeiska datatillsynsmannen ska enligt artikel 42 kontrollera att förvaltningsmyndighetens behandling av personuppgifter utförs enligt VIS-förordningen. De nationella tillsynsmyndigheterna och Europeiska datatillsynsmannen ska vidare enligt artikel 43 aktivt samarbeta inom sina ansvarsområden och säkerställa en samordnad tillsyn av VIS och de nationella systemen.

Slutligen finns föreskrifter om uppgiftsskydd om kommissionen skulle delegera sitt ansvar till ett annat eller andra organ under övergångstiden. Kommissionen ska enligt artikel 44 i ett sådant fall se till att Europeiska datatillsynsmannen har rätt och möjlighet att fullt ut utföra sina uppgifter.

2.7 Slutbestämmelser

Det centrala VIS, det nationella gränssnittet i varje medlemsstat och kommunikationsinfrastrukturen mellan det centrala VIS och de nationella gränssnitten ska enligt artikel 45.1 genomföras av kommissionen så snart som möjligt efter ikraftträdandet av VIS-förordningen.

Medlemsstaterna ska i enlighet med artikel 47 meddela kommissionen när de har vidtagit nödvändiga tekniska och rättsliga åtgärder för att överföra uppgifter till det centrala VIS via det nationella gränssnittet.

Kommissionen ska enligt artikel 48.1 fastställa den tidpunkt då VIS ska tas i drift när

- åtgärder som är nödvändiga för det tekniska genomförandet av det centrala VIS, de nationella gränssnitten och kommunikationsinfrastrukturen mellan det centrala systemet och de nationella gränssnitten har antagits,
- kommissionen har förklarat att ett övergripande test av VIS har slutförts på ett tillfredsställande sätt samt att
- medlemsstaterna – efter validering av de tekniska åtgärderna – har meddelat kommissionen att de har vidtagit nödvändiga tekniska och rättsliga åtgärder för att samla in och överföra de uppgifter som ska registreras i VIS till VIS för alla ansökningar i den första region där VIS ska börja tillämpas.

Enligt nuvarande planering (februari 2009) ska VIS vara klart för driftsättning den 21 december 2009. Om denna tidsplan håller, kan medlemsstaterna börja tillämpa förordningen tidigast den dagen.

I alla andra regioner ska kommissionen enligt artikel 48.3 fastställa den tidpunkt då överföringen av uppgifter blir obligatorisk när medlemsstaterna har meddelat kommissionen att de har vidtagit nödvändiga tekniska och rättsliga åtgärder för att samla in och överföra uppgifterna för alla ansökningar i regionen. Före denna tidpunkt får varje medlemsstat starta driften i dessa regioner så snart den har meddelat kommissionen att den har vidtagit de nödvändiga tekniska och rättsliga åtgärderna för att samla in och överföra åtminstone alfanumeriska uppgifter och fotografier.

Ingen medlemsstat får enligt artikel 48.6 inhämta uppgifter som andra medlemsstater har överfört till VIS innan den själv eller en annan medlemsstat som företräder denna medlemsstat börjar föra in uppgifter.

Kommissionen ska i enlighet med artikel 49 biträdas av den s.k. SISVIS-kommittén.

VIS verksamhet ska kontinuerligt övervakas och utvärderas i enlighet med bestämmelserna om detta i artikel 50.

VIS-förordningen träder enligt artikel 51 i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning. Förordningen offentliggjordes den 13 augusti 2008 och trädde således i kraft den 2 september 2008.

Förordningen ska tillämpas från och med dagen för driftsstart. Vissa artiklar (artiklarna 26, 27, 32, 45, 48.1, 48.2, 48.4 och 49) ska emellertid tillämpas från och med den tjugonde dagen efter offentliggörande av förordningen, dvs. den 2 september 2008.

2.8 Ändringar av CCI:n i samband med införandet av biometri m.m.

Kommissionen har den 31 maj 2006 lagt fram ett förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av de gemensamma konsulära anvisningarna angående viseringar till diplomatiska beskickningar och karriärkonsulat i samband med införandet av biometri samt bestämmelser om organiseringen av mottagandet och behandlingen av viseringsansökningar (KOM (2006) 269 slutlig). Beslutet fattas med kvalificerad majoritet i rådet och Europaparlamentet är medbeslutande. Rådet och Europaparlamentet har emellertid inte ännu lyckats komma överens på alla punkter.

Avsikten med förslaget är att skapa en rättslig grund när det gäller att kräva obligatoriska biometriska uppgifter – ansiktsfotografi och fingeravtryck av tio fingrar – från personer som ansöker om visering. Förslaget definierar även ett antal organisationsformer som medlemsstaterna kan välja bland då dessa organiserar viseringsverksamheten med avseende på genomförandet av VIS.

Den föreslagna förordningen är nödvändig för att kunna fastställa den rättsliga ramen för att VIS till fullo ska kunna genomföras. VIS-förordningen är den grundläggande rättsakten i denna rättsliga ram, men den föreslagna förordningen behövs som en kompletterande rättsakt för inläsningen och registreringen av

biometriska kännetecken från personer som ansöker om visering.

2.9 Förslag om en gemenskapskodex om viseringar

Kommissionen har den 19 juli 2006 lämnat ett förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om införande av en gemenskapskodex om viseringar (KOM (2006) 403 slutlig). Kodexen ska ha till uppgift att

- samla alla rättsakter som rör beslut i viseringsärenden i en enda viseringskodex,
- utveckla vissa delar av den nu gällande lagstiftningen för att ta hänsyn till den senaste tidens utveckling och nya aspekter av viseringsförfarandet samt för att fylla ut befintliga luckor,
- öka öppenheten och den rättsliga förutsebarheten genom att klargöra den rättsliga statusen för bestämmelserna i CCI:n och dess bilagor; detta kan ske genom att man lyfter ut bestämmelser som är överflödiga eller av praktisk, operativ natur ur rättsakten,
- stärka rättssäkerheten genom att införa bestämmelser om obligatorisk motivering av beslut om avslag på viseringsansökningar och rätt att överklaga samt
- förstärka likabehandlingen av viseringssökande genom att klargöra vissa frågor och därigenom få till stånd en mer harmoniserad tillämpning av lagstiftningen.

Bestämmelserna i den förslagna förordningen om ändring av CCI:n i samband med införandet av biometri m.m. är tänkta att inarbetas i och anpassas till strukturen i gemenskapskodexen om viseringar. Den först nämnda förordningen kommer därefter att upphävas. Anledningen till denna konstruktion är att VIS-förordningen har trätt i kraft före gemenskapskodexen om viseringar och också kommer att börja tillämpas före denna.

3 Överväganden och förslag

Genom Sveriges anslutning till EU har EG-rätten blivit en integrerad del av den svenska rättsordningen. I artikel 249 i fördraget den 25 mars 1957 om upprättande av Europeiska gemenskapen (Romfördraget) definieras en EG-förordning på följande sätt.

En förordning skall ha allmän giltighet. Den skall till alla delar vara bindande och direkt tillämplig i varje medlemsstat.

En förordning blir alltså automatiskt en del av medlemsstaternas nationella rättssystem och gäller enligt sin lydelse på samma sätt som nationella lagar. När en förordning träder i kraft utesluter den tillämpning av nationell lagstiftning som är oförenlig med förordningen. Detta gäller även om den nationella lagstiftningen är av senare datum. En EG-förordning har således företräde framför nationell rätt (se bl.a. Mats Melin och Göran Schäder, EU:s konstitution, Maktfördelning mellan den europeiska unionen, medlemsstaterna och medborgarna, 5 uppl., 2001, s. 38f och 45ff med där angivna hänvisningar till EG-domstolens domar).

Medlemsstaterna får inte vidta nationella implementeringsåtgärder. En förordnings bestämmelser får enligt EG-domstolens praxis inte heller som huvudregel återges i nationell lagstiftning, eftersom detta skulle kunna dölja att de rättigheter som har sitt ursprung i förordningen är av gemenskapsrättslig natur. Om det finns nationella författningsbestämmelser som motsvarar eller strider mot en EG-förordnings bestämmelser måste de nationella bestämmelserna utmönstras.

Bestämmelser i en EG-förordning får dock återges i nationell lagstiftning när det är nödvändigt för att den nationella lagstiftningen ska bli begriplig och sammanhållen.

En EG-förordning kan även i olika avseenden ge upphov till kompletterande nationella föreskrifter. Förordningen kan uttryckligen innehålla förpliktelser för medlemsstaterna att besluta om utfyllande bestämmelser. En EG-förordning kan också ge anledning att utfärda straffsanktioner för överträdelse av bestämmelser i förordningen. Vidare kan en EG-förordning ge utrymme för medlemsstaterna att besluta om kompletterande regler i övrigt (jfr. prop. 1994/95:19 s. 524f).

Med utgångspunkt i dessa EG-rättsliga principer görs i detta kapitel en bedömning av vilka svenska författningsändringar som behöver göras med anledning av bestämmelserna i VIS-förordningen. Som tidigare angetts kommer emellertid inte författningsändringar med anledning av den s.k. broklausulen om brottsbekämpande myndigheters tillgång till uppgifter från VIS för att förhindra, upptäcka eller utreda terroristbrott och andra grova brott att behandlas i detta sammanhang.

3.1 VIS-förordningens tillämpningsområde

Bedömning: VIS-förordningens bestämmelser om förordningens tillämpningsområde föranleder inga författningsändringar.

Av artikel 1 i VIS-förordningen framgår att VIS-förordningen avser viseringar för kortare vistelse. I artikel 4 definieras begreppet visering som visering för kortare vistelse, transitvisering, visering för flygplatstransitering, visering vars giltighet begränsas till en parts territorium och nationell visering för längre vistelse med samma giltighet som en enhetlig visering. Beträffande samtliga dessa begrepp hänvisas till definitionerna i Schengenkonventionen. Uppräkningen i artikeln är uttömmande.

I svensk rätt finns – utöver föreskrifterna i Schengenkonventionen och CCI:n – bestämmelser i utlänningslagen och utlänningsförordningen som motsvarar de uppräknade viseringarna. Någon ändring av dessa bestämmelser är i detta sammanhang inte nödvändig.

3.2 Förutsättningar för åtkomst till uppgifter från VIS samt förfarandet vid registrering och användning av uppgifterna

Bedömning: VIS-förordningens bestämmelser om förutsättningar för åtkomst till uppgifter från VIS samt förfarandet vid registrering och användning av uppgifterna föranleder inga författningsändringar.

VIS-förordningens bestämmelser

Artikel 5 i VIS-förordningen reglerar uttömmande vilka uppgiftskategorier som ska registreras i VIS, medan artiklarna 8–14 innehåller närmare bestämmelser om registreringen av uppgifter i olika situationer.

I artikel 6 finns en uppräkning av den typ av myndigheter som ska ha åtkomst till VIS. Av bestämmelsen framgår vidare att varje medlemsstat ska utse de nationella myndigheterna som sålunda ska ha befogenhet att föra in, ändra, radera eller inhämta uppgifter från VIS samt översända en förteckning över dessa myndigheter till kommissionen.

Artiklarna 15–22 reglerar vilka ändamål som olika myndigheter får använda uppgifter för och vilken slags uppgifter som får användas i olika fall.

I artikel 7 finns två allmänna principer för myndigheter som använder VIS; en proportionalitetsprincip och ett förbud mot

diskriminering. I artiklarna 23–25 behandlas lagring respektive ändring av uppgifter i VIS.

Nationella myndigheter

De svenska myndigheter som ska ha rätt till åtkomst till VIS har ännu inte formellt utsetts i Sverige. I VIS-förordningen finns emellertid definitioner eller förklaringar av vilken slags myndigheter som avses med olika uttryck.

Begreppet *viseringsmyndigheter* definieras i artikel 4.3 i VIS-förordningen som de myndigheter som i varje medlemsstat är ansvariga för att behandla och fatta beslut om viseringsansökningar eller för beslut om viseringar ska ogiltigförklaras, återkallas eller förlängas, inbegripet de centrala viseringsmyndigheterna och de myndigheter som ansvarar för att utfärda viseringar vid gränsen i enlighet med rådets förordning (EG) nr 415/2003 av den 27 februari 2003 om utfärdandet av viseringar vid gränsen, inbegripet till sjömän i transit. De aktuella svenska myndigheterna är enligt 3 kap. 5 § utlänningslagen (2005:716) Migrationsverket och Regeringskansliet samt – när det gäller nödfalls- och sjömansviseringar enligt den ovan nämnda EG-förordningen – enligt 3 kap. 11 § andra stycket och 12 § tredje stycket utlänningsförordningen (2006:97) polismyndigheten vid gränsen. Även de svenska beskickningar och konsulat som av Migrationsverket med stöd av 3 kap. 12 § första och andra stycket utlänningsförordningen getts rätt att besluta i ärenden om viseringar är att betrakta som viseringsmyndigheter. Detsamma bör även enligt 3 kap. 11 § utlänningsförordningen gälla Sveriges exportråds kontor i Taiwan.

Svenska *myndigheter som ansvarar för kontrollen vid de yttre gränserna i enlighet med kodexen om Schengengränserna* är enligt 9 kap. 1 § utlänningslagen Polisen, Kustbevakningen, Tullverket och Migrationsverket. Samma myndigheter – med undantag för Tullverket – *ansvarar* även enligt 9 kap. 9 § utlänningslagen för

kontrollen inom medlemsstaten av att villkoren för inresa, vistelse och bosättning är uppfyllda.

Den i första hand aktuella *asylmyndigheten* i Sverige är enligt 4 kap. 6 § utlänningslagen Migrationsverket. Migrationsverkets beslut i dessa frågor får enligt 14 kap. 3 § utlänningslagen överklagas till migrationsdomstol, vars beslut i sin tur enligt 16 kap. 9 § utlänningslagen får överklagas till Migrationsöverdomstolen. Även migrationsdomstolarna och Migrationsöverdomstolen bör därför i detta sammanhang räknas som asylmyndigheter.

Behövs ytterligare nationella bestämmelser?

VIS-förordningen anger inte uttryckligen vilka nationella myndigheter som ska ha rätt till åtkomst till VIS utan överlämnar till medlemsstaterna att utse dessa myndigheter. Förordningen pekar emellertid tydligt ut vilka slags myndigheter det rör sig om. Det är därför inte nödvändigt att i respektive myndighets instruktion eller annan författning som reglerar myndighetens verksamhet, särskilt ange myndighetens rätt till åtkomst till VIS.

Vad gäller övriga bestämmelser kan konstateras att dessa saknar motsvarighet i svensk rätt. Det finns därför inte några svenska bestämmelser som behöver utmönstras. VIS-förordningens bestämmelser behöver inte heller återges för att den svenska lagstiftningen ska bli begriplig och sammanhållen. Någon anledning eller ens EG-rättslig möjlighet att meddela kompletterande nationella bestämmelser finns inte.

3.3 Operativ förvaltning m.m.

Bedömning: VIS-förordningens bestämmelser om operativ förvaltning och var det centrala VIS och dess reservsystem ska vara beläget föranleder inga författningsändringar.

Artikel 26 innehåller bestämmelser om operativ förvaltning. Eftersom bestämmelsen enbart reglerar förvaltningsmyndighetens och kommissionens samt – efter eventuell delegation – andra offentlighetsrättsliga organs ansvar för denna förvaltning, saknas redan av detta skäl anledning att meddela nationella bestämmelser. Detsamma gäller artikel 27, som reglerar var det centrala VIS och dess reservsystem ska vara beläget.

3.4 VIS förhållande till de nationella systemen

Förslag och bedömning: I förordningen med instruktion för Migrationsverket införs en bestämmelse om att verket är den nationella myndighet som ger övriga svenska behöriga myndigheter åtkomst till VIS. I övrigt föranleder VIS-förordningens bestämmelser om VIS förhållande till de nationella systemen inga författningsändringar.

I artikel 28 finns bestämmelser om förhållandet mellan VIS och de nationella systemen. Varje medlemsstat ska utse en nationell myndighet som ger de behöriga myndigheterna åtkomst till VIS och ansluta denna myndighet till det nationella gränssnittet. Varje medlemsstat ska vidare följa automatiserade förfaranden för behandlingen av uppgifter och ansvara för utvecklingen av det nationella systemet och dess anpassning till VIS samt ha ansvar för organisation, förvaltning, drift och underhåll av sitt nationella system. Medlemsstaterna är också ansvariga för hantering av och föreskrifter för hur personal vid nationella myndigheter ges åtkomst till VIS samt för upprättande och regelbunden uppdater-

ring av en förteckning över personalen och dess uppgifter. Varje medlemsstat ska slutligen stå för kostnaderna för de nationella systemen och för att ansluta dessa system till det nationella gränssnittet, inklusive investeringar och driftskostnader för kommunikationsstrukturen mellan det nationella gränssnittet och det nationella systemet.

Den myndighet som kommer att ge behöriga svenska myndigheter åtkomst till VIS har ännu inte formellt utsetts. Aktuell myndighet bör emellertid vara Migrationsverket. Att Migrationsverket får denna uppgift bör framgå av dess instruktion. En komplettering av denna instruktion bör därför göras.

Vad gäller artikelns bestämmelser i övrigt saknar dessa motsvarighet i svensk rätt. Det finns inte heller någon anledning att meddela kompletterande svenska bestämmelser på lag- eller förordningsnivå. När det gäller föreskrifter för hur personal vid nationella myndigheter ges åtkomst till VIS samt för upprättande och regelbunden uppdatering av en förteckning över personalen och dess uppgifter kan det däremot bli aktuellt för berörda myndigheter att meddela närmare föreskrifter. Detta bör rymmas inom ramen för myndigheternas allmänna uppgifter såvitt framgår av respektive myndighets instruktion eller annan författning som reglerar myndighetens verksamhet på området.

3.5 Registeransvar

Förslag: I förordningen med instruktion för Migrationsverket införs en bestämmelse om att verket är registeransvarig och har centralt ansvar för Sveriges behandling av uppgifter i VIS.

I artikel 41.4 föreskrivs att varje medlemsstat ska utse den myndighet som ska fungera som registeransvarig och som ska ha centralt ansvar för denna medlemsstats behandling av uppgifter samt underrätta kommissionen om namnet på denna myndighet.

Den myndighet som ska vara registeransvarig i Sverige har ännu inte formellt utsetts. Den aktuella myndigheten bör emellertid vara Migrationsverket. Att verket får denna uppgift bör framgå av dess instruktion, som alltså bör kompletteras i detta hänseende.

3.6 Register över uppgiftsbehandling i VIS m.m.

Förslag:

- I förordningen med instruktion för Migrationsverket införs en bestämmelse om att verket ska föra register över all uppgiftsbehandling i VIS samt över de personer som är behöriga att föra in och använda uppgifterna i VIS.
- I utlänningsförordningen införs en skyldighet för de myndigheter som behandlar uppgifter i VIS med stöd av VIS-förordningen att lämna information till detta register.

Varje medlemsstat och förvaltningsmyndigheten ska enligt artikel 34 föra register över all uppgiftsbehandling i VIS och över de personer som ansvarar för att föra in eller använda uppgifterna. Registret får enbart användas för att övervaka uppgiftsskyddet med avseende på om behandlingen är tillåten och för att säkerställa uppgifternas säkerhet. Registret ska på lämpligt sätt skyddas mot obehörig tillgång och ska raderas efter ett år från det att lagringsperioden har löpt ut om registret inte behövs för ett övervakningsförfarande som redan pågår.

VIS-förordningens bestämmelser om själva innehållet i registret är uttömmande och behöver därför inte kompletteras med nationella bestämmelser. Det framgår emellertid inte av bestämmelserna vilken nationell myndighet som ska föra registret utan detta överlämnas till medlemsstaterna att besluta om. Eftersom Migrationsverket kommer att vara registeransvarig och ha centralt ansvar för Sveriges behandling av uppgifter i VIS samt även är den centrala myndighet som kommer att ge övriga behöriga

nationella myndigheter åtkomst till VIS, bör Migrationsverket föra detta register. Detta bör framgå att verkets instruktion, som därför bör kompletteras i detta hänseende.

Utöver Migrationsverket kommer ett antal myndigheter att behandla uppgifter i VIS med stöd av VIS-förordningen. Dessa myndigheter måste lämna uppgifter till verket om den aktuella uppgiftsbehandlingen och om den personal som ansvarar för uppgiftsbehandlingen för att verket ska kunna uppfylla VIS-förordningens krav i detta avseende. En sådan uppgiftsskyldighet finns emellertid inte reglerad i VIS-förordningen. Eftersom sekretess enligt 14 kap. 1 § sekretesslagen (1980:100) inte hindrar att uppgift lämnas till annan myndighet, om uppgiftsskyldigheten följer av lag eller förordning, bör en nationell bestämmelse om uppgiftsskyldighet skapas. Denna bestämmelse bör införas i utlänningsförordningen.

3.7 Nationell lagring av uppgifter från VIS

Förslag:

- De uppgifter som svenska myndigheter registrerar i VIS får även lagras nationellt.
- Biometriska uppgifter i form av fingeravtryck och fotografier får, tillsammans med vissa identifieringsuppgifter, lagras i ett register – det nationella VIS-registret.
- Bestämmelserna om det nationella VIS-registret förs in i utlänningsdataförordningen.

VIS-förordningens bestämmelser

I artikel 30 i VIS-förordningen behandlas lagring av uppgifter från VIS i nationella informationssystem. Detta får endast göras om det är nödvändig i ett enskilt fall i enlighet med ändamålet med VIS och i enlighet med tillämpliga rättsliga bestämmelser, inbegripet de som gäller uppgiftsskydd. Uppgifterna får dessut-

om inte lagras under längre tid än vad som är nödvändigt i det enskilda fallet. Detta ska dock inte påverka medlemsstaternas rätt att lagra uppgifter som de har fört in i VIS i sina nationella informationssystem. All användning av uppgifter som inte är förenlig med bestämmelsen ska betraktas som missbruk enligt varje medlemsstats nationella lagstiftning.

Nationella bestämmelser

Utöver personuppgiftslagens (1998:204) generella bestämmelser finns bestämmelser om vilka register som får föras och vilka personuppgifter som får behandlas i förordningen (2001:720) om behandling av personuppgifter i verksamhet enligt utlännings- och medborgarskapslagstiftningen (utlänningsdataförordningen).

Enligt 3 § får verksamhetsregister – automatiserade register i ärenden som handläggs av aktuell myndighet – föras. I ett sådant register behandlas myndighetens handläggning av ärenden i enlighet med vad som föreskrivs i lag eller annan författning, fullgörande av underrättelseskyldighet som följer av lag eller annan författning, tillsyn, kontroll, uppföljning och planering av verksamheten samt framställning av statistik.

Enligt 4 § får vissa personuppgifter – i den mån det är nödvändigt för det ändamål för vilket behandlingen utförs – behandlas i ett verksamhetsregister. När det gäller identitetsuppgifter rör det sig om namn, person- och samordningsnummer, födelse- tid, kön, vårdnadshavare, civilstånd och andra identifieringsuppgifter, uppgifter om nuvarande och tidigare medborgarskap, tidigare adress och boende i utlandet, adress och boende i Sverige samt uppgifter om resedokument och identitetshandlingar. Beträffande handläggning av ärenden gäller det bl.a. uppgifter som rör utlänningsens resa och ankomst till Sverige samt uppgifter om anhöriga och kontakt- eller referenspersoner i Sverige samt deras relation till utlänningsen om uppgifterna är nödvändiga för bedömningen av rätten att vistas i landet. När det slutligen gäller

uppgifter om beslut avses bl.a. beslut i frågor om uppehålls- och arbetstillstånd, återreseförbud och visering.

När det gäller känsliga personuppgifter, dvs. personuppgifter som avslöjar ras eller etniskt ursprung, politiska åsikter, religiös eller filosofisk övertygelse, medlemskap i fackförening eller som rör hälsa eller sexualliv, finns särskilda bestämmelser. Enligt 5 § får sådana uppgifter behandlas endast om de är oundgängligen nödvändiga för handläggning av ärenden eller fullgörande av underrättelseskyldighet. Sådana uppgifter får inte heller enligt 7 § användas som sökbegrepp.

I utlänningsdataförordningen finns också – i 9–11 §§ – bestämmelser om Migrationsverkets fingeravtrycksregister. Detta register omfattar fingeravtryck och fotografier som är tagna i de fall en utlänning, som har fyllt 14 år, inte kan styrka sin identitet när han eller hon kommer till Sverige eller ansöker om uppehållstillstånd som flykting eller skyddsbehövande i övrigt eller om det finns grund att besluta om förvar av utlänningen. Registret får endast användas vid prövningar av ansökningar om uppehållstillstånd som flykting eller skyddsbehövande i övrigt samt i ärenden om avvisning och utvisning.

Behövs ytterligare nationella bestämmelser?

Medlemsstaterna har enligt VIS-förordningen rätt att lagra dels uppgifter som den aktuella staten själv har fört in i VIS, dels uppgifter som någon annan stat har fört in i VIS om det är nödvändigt i ett enskilt fall i enlighet med ändamålet med VIS och i enlighet med tillämpliga rättsliga bestämmelser.

När det gäller behandling i ett enskilt fall av uppgifter som en annan medlemsstat har registrerat i VIS, regleras förutsättningarna för detta uttömmande i VIS-förordningen. Bestämmelserna saknar motsvarighet i svensk rätt och det finns således inga svenska bestämmelser att utmönstra. Det finns inte heller något behov att återge VIS-förordningens bestämmelse för att den svenska lagstiftningen ska bli begriplig och sammanhållen. Det finns

inte någon anledning eller ens EG-rättslig möjlighet att meddela kompletterande nationella bestämmelser.

Beträffande de uppgifter som svenska myndigheter registrerar i VIS kan konstateras att en nationell behandling av de aktuella uppgifterna skulle medföra en ökad effektivitet i handläggningen av ärenden eftersom en mer begränsad sökning kan förväntas ta betydligt kortare tid i anspråk än en sökning i VIS. Med hänsyn till de registrerades personliga integritet bör emellertid behandling av personuppgifter, framför allt biometriska uppgifter i form av fotografier och fingeravtryck, endast ske om intresset av detta uppväger de registrerades eventuella men av en sådan behandling.

Under förutsättning att det rör sig om uppgifter som svenska myndigheter enligt VIS-förordningen har rätt att ta del av för samma ändamål, framstår intresset av en nationell behandling av personuppgifterna som klart större än det eventuella men som en nationell behandling kan tänkas innebära.

Med undantag för biometriska uppgifter i form av fingeravtryck och fotografier, finns i utlänningsdataförordningen entydiga och klara bestämmelser om behandling av den typ av personuppgifter som det här är frågan om. Någon anledning att reglera behandlingen av de aktuella personuppgifterna på annat sätt än vad som i övrigt gäller för sådana uppgifter har inte framkommit.

När det gäller de biometriska uppgifterna kan konstateras att uppgifterna möjligen skulle kunna ingå i vad som i 4 § utlänningsdataförordningen kallas ”andra identifieringsuppgifter”. Begreppet är emellertid otydligt och det har inte framkommit något som klart talar för att bestämmelsen ska tolkas så. Hur det än förhåller sig med den saken talar uppgifternas integritetskänsliga karaktär för en särskild reglering av dem. En sådan särreglering bör normalt ske i lag. Utlänningsdataförordning är emellertid av tillfällig karaktär även om dess giltighet har blivit ganska lång. Förordningen är också tänkt att framöver ersättas av en lag. Mot denna bakgrund och då de aktuella uppgifterna har ett sådant sakligt samband med vad som behandlas i utlänningsdataförordningen, bör bestämmelser som reglerar behandlingen av de

biometriska uppgifterna ändå kunna införas i utlänningsdataförordningen.

Med hänsyn till de biometriska uppgifternas integritetskänsliga karaktär och den struktur som i övrigt gäller i utlänningsdataförordningen framstår det inte som lämpligt att dessa uppgifter förs in i Migrationsverkets centrala databas Centrala utlänningsdatabasen (CUD) utan någon tydlig struktur. I stället bör uppgifterna föras in i ett register. De aktuella uppgifterna kan svårigen föras in i något befintligt register. I stället måste ett nytt register inrättas. Som beteckning på detta register föreslås det nationella VIS-registret.

De uppgifter som – utöver fotografier och fingeravtryck – bör få ingå i registret är uppgifter om den registrerades namn, kön, födelseid, medborgarskap och annan identifieringsuppgift. Användningen av registret bör vidare begränsas till att i tillämpliga delar motsvara de ändamål för vilka myndigheterna kan använda uppgifterna i VIS. I övrigt bör huvudsakligen samma regler gälla för detta register som för Migrationsverkets s.k. fingeravtrycksregister. Beträffande gallringstiden bör denna dock som huvudregel vara fem år för att bättre stämma överens med vad som gäller för motsvarande uppgifter i det centrala VIS.

I fråga om sekretess är det främst den så kallade utlänningssekretessen i 7 kap. 14 § sekretesslagen (1980:100) som är tillämplig på de aktuella personuppgifterna. Något skäl att behandla de aktuella uppgifterna på annat sätt än vad som i övrigt gäller personuppgifter på detta område har inte framkommit. Det finns därför inget behov av författningsändringar i denna del.

3.8 Skydd av personuppgifter m.m.

Bedömning: VIS-förordningens bestämmelser om ansvar för användning av uppgifter från VIS och begränsning av denna rätt, datasäkerhet och egenkontroll föranleder inga författningsändringar.

3.8.1 Ansvar för användning av uppgifter

Artikel 29 reglerar medlemsstaternas och förvaltningsmyndighetens ansvar för användning av VIS-uppgifter. När det gäller medlemsstaterna ska dessa se till att uppgifterna behandlas på ett lagligt sätt, särskilt att endast bemyndigad personal har tillgång till uppgifter som behandlats i VIS för utförande av arbetsuppgifter i enlighet med VIS-förordningen. De ska särskilt se till att uppgifterna samlas in på ett lagligt sätt, överförs på lagligt sätt till VIS samt är korrekta och uppdaterade när de överförs till VIS.

Personuppgiftslagen innehåller grundläggande skyddsbestämmelser som bl.a. innebär att en personuppgiftsansvarig ska se till att personuppgifter behandlas endast om det är lagligt, att uppgifterna alltid behandlas på ett korrekt sätt, att uppgifter endast samlas in för särskilda, uttryckligt angivna och berättigade ändamål och att de inte behandlas för något ändamål som är oförenligt med det syfte för vilket de samlades in. Dessa bestämmelser bedöms vara tillräckliga för att svensk rätt ska leva upp till de krav VIS-förordningen ställer beträffande användningen av uppgifter från VIS. Något skäl till författningsändringar finns därför inte.

3.8.2 Begränsning av rätt att använda uppgifter som har inhämtats från VIS

Genom artikel 31 begränsas rätten att använda uppgifter som behandlas i VIS eftersom den – med vissa undantag – förbjuder att uppgifter överförs eller görs tillgängliga för tredjeländer eller för internationella organisationer.

Det finns av naturliga skäl inga svenska författningsbestämmelser som reglerar begränsningen av rätt att använda uppgifter som har inhämtats från VIS. Det finns därför inte heller några bestämmelser som behöver utmönstras. VIS-förordningens bestämmelser behöver inte heller återges för att den svenska lagstiftningen ska bli begriplig och sammanhållen. Eftersom VIS-förordningens bestämmelser uttömmande reglerar vad som gäller på området finns det inte någon anledning att meddela kompletterande nationella bestämmelser.

3.8.3 Datasäkerhet

Enligt artikel 32 ska den ansvariga medlemsstaten garantera datasäkerheten före och under överföringen till det nationella gränssnittet. Varje medlemsstat ska garantera datasäkerheten för de uppgifter som den mottar från VIS och vidta nödvändiga åtgärder för att uppnå detta. Det rör sig om att anta en dataskyddsplan, fysiskt skydda uppgifter, kontroller vid ingången till anläggningar och av datamedier, lagrade personuppgifter, uppgiftsinmatning, åtkomst, kommunikation, registrering och transport samt att se till att alla myndigheter med rätt till åtkomst av VIS skapar personalprofiler och vidtar egenrevision. Förvaltningsmyndigheten ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att uppnå samma mål, inbegripet anta en dataskyddsplan.

Bestämmelsen överensstämmer i allt väsentligt med artikel 118 i Schengenkonventionen som reglerar datasäkerhet för uppgifter inom ramen för Schengens informationssystem (SIS). När Schengenkonventionen genomfördes i svensk rätt, gjordes be-

dömningen att Sverige genom de allmänna skyddsreglerna i personuppgiftslagen, och de möjligheter som finns för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela kompletterande bestämmelser i förordning eller myndighetsföreskrifter, uppfyller de säkerhetskrav konventionen uppställde (jfr prop. 1999/2000:64 s. 147 f., bet. 1999/2000:JuU17, rskr. 1999/2000:215). När det gäller motsvarande bestämmelser i det rådsbeslut som kommer att ersätta Schengenkonventionen har regeringen gjort den preliminära bedömningen att det inte krävs några författningsändringar (prop. 2006/07:33 s. 11 f., bet. 2006/07:JuU3, rskr. 2006/07:95).

Mot denna bakgrund görs bedömningen att Sverige uppfyller även de krav på datasäkerhet som VIS-förordningen ställer. Några författningsändringar är därför inte aktuella.

3.8.4 Egenkontroll

Artikel 35 innehåller en allmänt hållen bestämmelse om egenkontroll. Något skäl att komplettera denna bestämmelse med mer specificerade nationella bestämmelser finns inte.

3.9 Skadestånd

Förslag: I utlänningsdataförordningen ska det införas en bestämmelse som hänvisar till personuppgiftslagens bestämmelse om skadestånd. I den nya bestämmelsen ska det anges att personuppgiftslagens bestämmelse om skadestånd gäller i den mån inte något annat följer av VIS-förordningens bestämmelser.

VIS-förordningens bestämmelser

Artikel 33 i VIS-förordningen innehåller bestämmelser om skadestånd. Enligt artikeln har varje person eller medlemsstat som

har lidit skada till följd av en otillåten behandling eller av något annat handlande som är oförenligt med bestämmelserna i VIS-förordningen rätt till ersättning av den medlemsstat som är ansvarig för skadan. Denna stat ska emellertid helt eller delvis befrias från detta ansvar i den utsträckning som den bevisar att den inte är ansvarig för den händelse som orsakade skadan.

Om en medlemsstats underlåtenhet att uppfylla sina skyldigheter enligt VIS-förordningen orsakar skada på VIS, ska den medlemsstaten anses ansvarig för skadan, om inte och i den mån som förvaltningsmyndigheten eller en annan medlemsstat har underlåtit att vidta rimliga åtgärder för att förhindra skadan eller för att begränsa dess verkningar.

Avslutningsvis föreskrivs det i bestämmelsen att skadeståndsanspråk mot en medlemsstat för de ovan beskrivna skadorna ska regleras av den svarande medlemsstatens nationella bestämmelser.

Nationella bestämmelser

I 48 § personuppgiftslagen finns allmänna bestämmelser om skadestånd. Där föreskrivs att den personuppgiftsansvarige ska ersätta den registrerade för den skada och kränkning av den personliga integriteten som en behandling av personuppgifter i strid med personuppgiftslagen har orsakat. Med skada avses i detta sammanhang personskada, sakskada och ren förmögenhetsskada. Det föreskrivs vidare att ersättningsskyldigheten – i den utsträckning det är skäligt – kan jämkas om den personuppgiftsansvarige visar att felet inte berodde på honom eller henne.

Några särbestämmelser om skadestånd som gäller det aktuella verksamhetsområdet finns inte. I stället hänvisas det i 15 § utlänningsdataförordningen till personuppgiftslagens bestämmelser om skadestånd.

I den utsträckning en ersättningsfråga inte berörs i personuppgiftslagen – t.ex. i fråga om hur ersättningen för en skada ska beräknas – tillämpas de allmänna reglerna i skadeståndslagen.

Behövs ytterligare nationella bestämmelser?

Det följer direkt av VIS-förordningen att de nationella bestämmelserna om skadestånd är tillämpliga när det gäller skadeståndsanspråk mot en medlemsstat för de i artikel 33 beskrivna skadorna. Eftersom skadeståndsbestämmelsen i personuppgiftslagen enligt sin ordalydelse endast gäller vid behandling av personuppgifter i strid mot bestämmelserna i den lagen, bör det emellertid intas en bestämmelse i utlänningsdataförordningen som hänvisar till personuppgiftslagens bestämmelse om skadestånd. I hänvisningen bör anges att personuppgiftslagens bestämmelse på området gäller i den mån inte något annat följer av VIS-förordningens bestämmelser. Det bör i detta sammanhang uppmärksammas att personuppgiftslagens bestämmelse endast avser skadestånd till den registrerade, medan VIS-förordningens krets av skadeståndsberättigade är betydligt vidare och omfattar bl.a. varje person och medlemsstat.

Att allmänna skadeståndsrättsliga regler i skadeståndslagen tillämpas om en ersättningsfråga inte berörs i personuppgiftslagen, behöver inte uttryckligen anges.

3.10 Sanktioner

Bedömning: VIS-förordningens bestämmelser om sanktioner föranleder inga författningsändringar.

Artikel 36 i VIS-förordningen reglerar sanktioner vid överträdelse av förordningens bestämmelser. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att se till att effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner, däribland administrativa och/eller straffrättsliga sanktioner enligt nationell lagstiftning, utdöms om uppgifter som har lagts in i VIS används på ett otillbörligt sätt.

När det gäller administrativa sanktioner finns bestämmelser om vite i 44–46 §§ personuppgiftslagen. Bestämmelserna innebär att tillsynsmyndigheten, dvs. Datainspektionen, kan förelägga vi-

te i en rad olika situationer. Regeringen har emellertid i flera propositioner valt att inte ge tillsynsmyndigheten möjlighet att förelägga en statlig myndighet vite med motiveringen att regler om vite inte bör tillämpas mellan statliga myndigheter (prop. 2004/05:164 s. 54 och 2006/07:46 s. 105). Detta innebär att personuppgiftslagens vitesbestämmelser inte bör kunna tillämpas på den aktuella personuppgiftsbehandlingen, eftersom denna kommer att utföras av statliga myndigheter.

Personuppgiftslagen innehåller även en straffbestämmelse, i 49 §. Redan av bestämmelsens lydelse framstår det som tveksamt om denna skulle kunna tillämpas på det specificerade sätt som krävs enligt VIS-förordningen. Till detta kommer att det av förarbetsuttalanden framgår att det inte bör bli aktuellt att tillämpa denna bestämmelse om någon myndighet är personuppgiftsansvarig för behandlingen (prop. 1997/98:97 s. 109).

Straffansvar kan dock komma i fråga enligt andra bestämmelser. Den som använder VIS-uppgifter på ett sätt som strider mot bestämmelserna i VIS-förordningen kan t.ex. göra sig skyldig till tjänstefel (20 kap. 1 § brottsbalken). Vidare kan en person som olovligen bereder sig tillträde till VIS dömas för dataintrång (4 kap. 9 c § brottsbalken). Ansvar för brott mot tystnadsplikt (20 kap. 3 § brottsbalken) kan också aktualiseras.

Det finns alltså tillämpliga straffbestämmelser. Svensk rätt bör därför anses uppfylla VIS-förordningens krav på sanktioner. Detta överensstämmer med den bedömning som regeringen har gjort i motsvarande fråga i den s.k. godkännandepropositionen med anledning av rådsbeslutet om brottsbekämpande myndigheters åtkomst till VIS (prop. 2007/08:132 s. 17, bet. 2007/08:JuU27, rskr. 2007/08:250).

3.11 Enskildas rättigheter

Förslag:

- Det ska införas en bestämmelse i utlänningsdataförordningen som hänvisar till personuppgiftslagens bestämmelse om rättelse av personuppgifter. I den nya bestämmelsen ska det anges att personuppgiftslagens bestämmelse om rättelse gäller i den mån inte något annat följer av VIS-förordningens bestämmelser.
- I utlänningsdataförordningen ska det vidare införas en bestämmelse som hänvisar till förordningens allmänna bestämmelse om överklagande. I den nya bestämmelsen ska det anges att utlänningsdataförordningens bestämmelse om överklagande gäller i den mån inte något annat följer av VIS-förordningens bestämmelser.

3.11.1 Information och åtkomst till personuppgifter

Artikel 37 behandlar sökandes och garanters rätt att få information av den ansvariga medlemsstaten, medan artikel 38.1 behandlar enskilds rätt att få ut uppgifter om sig själv.

Bestämmelserna saknar motsvarighet i svensk rätt och det finns därför inte några svenska bestämmelser att utmönstra. VIS-förordningens bestämmelser behöver inte heller återges för att den svenska lagstiftningen ska bli begriplig och sammanhållen. Eftersom bestämmelserna i VIS-förordningen uttömmande reglerar de aktuella frågorna saknas anledning att meddela kompletterande nationella bestämmelser.

3.11.2 Korrigering och radering av personuppgifter

VIS-förordningens bestämmelser

Artikel 38.2 reglerar korrigering och radering av uppgifter. Enligt bestämmelsen får var och en begära att oriktiga uppgifter om honom eller henne korrigeras och att uppgifter som har registrerats på olagligt sätt raderas. Denna korrigering eller radering ska utföras utan dröjsmål av den ansvariga medlemsstaten i enlighet med dess författningar.

Nationella bestämmelser

I svensk rätt finns allmänna bestämmelser om rättelse, blockering och utplåning av personuppgifter i 28 § personuppgiftslagen. Där föreskrivs att den personuppgiftsansvarige är skyldig att – på begäran av den registrerade – snarast rätta, blockera eller utplåna sådana personuppgifter som inte har behandlats i enlighet med personuppgiftslagen eller föreskrifter som har utfärdats med stöd av den lagen. I lagtexten anges inte vilken av de alternativa metoderna rättelse, blockering och utplånande som ska väljas i olika situationer. Av detta följer att det i princip är den som ska göra korrigeringen, dvs. den registeransvarige, som själv får välja vilken av metoderna som ska tillämpas i det enskilda fallet (prop. 1997/98:44 s. 87).

Det föreskrivs vidare att den personuppgiftsansvarige ska underrätta tredje man till vilken uppgifterna har lämnats ut om åtgärden, om den registrerade begär det eller då mera betydande skada eller olägenhet för den registrerade skulle kunna undvikas genom en underrättelse. Någon underrättelse behöver emellertid inte lämnas, om detta visar sig vara omöjligt eller skulle innebära en oproportionerligt stor arbetsinsats.

Några särbestämmelser om korrigering eller radering av personuppgifter beträffande det aktuella verksamhetsområdet finns

inte. I stället hänvisas det i 15 § utlänningsdataförordningen till personuppgiftslagens bestämmelser om rättelse.

Behövs ytterligare nationella bestämmelser?

Det följer direkt av VIS-förordningens bestämmelser att korriger-
ing och radering av personuppgifter ska utföras i enlighet med
nationella bestämmelser. Eftersom personuppgiftslagens bestäm-
melse om rättelse enligt sin ordalydelse endast gäller vid behand-
ling som skett i strid mot personuppgiftslagen eller föreskrifter
som har utfärdats med stöd av den lagen, bör det emellertid intas
en bestämmelse i utlänningsdataförordningen som hänvisar till
personuppgiftslagens bestämmelser. I hänvisningen bör anges att
personuppgiftslagens bestämmelser på området gäller i den mån
inte något annat följer av VIS-förordningens bestämmelser.

3.11.3 Rättsmedel

VIS-förordningens bestämmelser

Enligt artikel 40.1 i VIS-förordningen ska i varje medlemsstat var
och en ha rätt att väcka talan vid eller inge klagomål till de behö-
riga myndigheterna eller domstolarna i den medlemsstat som
vägrat en person rätt till åtkomst, korrigering eller radering av
uppgifter.

Nationella bestämmelser

I utlänningsdataförordningen finns en bestämmelse – 16 § – en-
ligt vilken Migrationsverkets, Rikspolisstyrelsens eller en polis-
myndighets beslut om att inte meddela rättelse eller om att inte
lämna information som ska lämnas efter ansökan får överklagas.

I 52 och 53 §§ personuppgiftslagen finns också bestämmelser
om överklagande i dessa frågor. Enligt 52 § får en myndighets

beslut om bl.a. rättelse och underrättelse om detta till tredje man överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Detta gäller dock inte beslut av riksdagen, regeringen eller riksdagens ombudsmän. I 53 § andra stycket föreskrivs vidare att prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Behövs ytterligare nationella bestämmelser?

Det är viktigt att det svenska regelverket på området utformas så enhetligt som möjligt. Liknande regler bör alltså – om möjligt – gälla oavsett om det rör sig om överklagande eller väckande av talan med anledning av beslut som tagits med stöd av nationell rätt eller med stöd av en EG-förordning. Något skäl att i detta sammanhang göra avsteg från denna princip har inte framkommit. I stället framstår de nationella bestämmelserna på området som lämpliga.

Således bör den som vägrats rätt till åtkomst, korrigerig eller radering av uppgifter med stöd av VIS-förordningen ha rätt att överklaga dessa beslut på samma sätt som i övrigt gäller liknande beslut som fattats med stöd av nationell rätt. Författningstekniskt bör detta ske genom att det i utlänningsdataförordningen hänvisas till vad som i övrigt gäller i den förordningen i fråga om överklagande. I hänvisningen bör anges att utlänningsdataförordningens bestämmelser på området gäller i den mån inte något annat följer av VIS-förordningens bestämmelser.

3.12 Tillsynsmyndigheternas uppgifter

Förslag och bedömning: I förordningen med instruktion för Datainspektionen införs en bestämmelse som anger att Datainspektionen är nationell tillsynsmyndighet enligt artikel 41 i VIS-förordningen. I övrigt föranleder bestämmelserna om tillsynsmyndigheternas uppgifter inga författningsändringar.

3.12.1 Övervakning

I artiklarna 41 och 42 behandlas den nationella tillsynsmyndighetens respektive den Europeiska datatillsynsmannens övervakning av lagligheten i behandlingen av personuppgifter. I artikel 41.1 föreskrivs att den eller de myndigheter som utses i varje medlemsstat och som har de befogenheter som avses i artikel 28 i direktiv 95/46/EG, det s.k. dataskyddsdirektivet, på ett oberoende sätt ska övervaka lagligheten i den berörda medlemsstatens behandling av personuppgifter. Dessa myndigheter kallas i VIS-förordningen den nationella tillsynsmyndigheten. Artikel 43 rör samarbetet mellan Europeiska datatillsynsmannen och de nationella tillsynsmyndigheterna och artikel 44 reglerar uppgiftsskyddet under övergångsperioden innan förvaltningsmyndigheten ersätter kommissionen.

Den myndighet som ska fungera som nationell tillsynsmyndighet har ännu inte formellt utsetts i Sverige. Det bör emellertid vara Datainspektionen. Att Datainspektionen sålunda utses till nationell tillsynsmyndighet bör framgå av dess instruktion, som alltså bör kompletteras i detta hänseende.

Vad gäller bestämmelserna i övrigt saknar de motsvarighet i svensk rätt och det finns således inga svenska bestämmelser att utmönstra. Det finns inte heller någon anledning att återge VIS-förordningens föreskrifter eller meddela kompletterande svenska bestämmelser.

3.12.2 Samarbete för att säkerställa rätten till uppgiftsskydd

Artikel 39 reglerar samarbetet mellan medlemsstaterna för att säkerställa rätten till uppgiftsskydd. Medlemsstaterna ska enligt bestämmelsen samarbeta aktivt för att genomföra bl.a. rätten till korrigerande av oriktiga uppgifter och radering av olagligt registrerade uppgifter. I varje medlemsstat ska den nationella tillsynsmyndigheten på begäran bistå och råda berörda personer om hur de kan utöva denna rätt. Den nationella tillsynsmyndigheten i den ansvariga medlemsstat som överförde uppgifterna och de nationella tillsynsmyndigheterna i den medlemsstat där ansökan ingavs ska samarbeta för detta ändamål.

Bestämmelserna saknar motsvarighet i svensk rätt och det finns alltså inte några svenska bestämmelser som måste utmönstras. Det finns inte heller någon anledning att meddela kompletterande svenska bestämmelser på lag- eller förordningsnivå. När det gäller den nationella tillsynsmyndighetens skyldighet att bistå och råda personer i vissa situationer kan det bli aktuellt för tillsynsmyndigheten att meddela närmare föreskrifter.

3.13 Slutbestämmelser

Bedömning: VIS-förordningens slutbestämmelser föranleder inga författningsändringar.

I VIS-förordningens slutbestämmelser regleras genomförandet av det centrala VIS, det nationella gränssnittet i varje medlemsstat och kommunikationsinfrastrukturen mellan det centrala VIS och de nationella gränssnitten (artikel 45), tidpunkten för införlivande av de tekniska funktionerna som finns i Schengens rådförfrågningssystem (artikel 46), medlemsstaternas underrättelser om att de har vidtagit nödvändiga tekniska och rättsliga åtgärder för den första överföringen av uppgifter till det centrala VIS (artikel 47) samt fastställandet av den tidpunkt då VIS ska tas i drift

och när medlemsstaterna får börja inhämta uppgifter från systemet (artikel 48). Det finns vidare föreskrifter om att kommissionen ska biträdas av den s.k. SISVIS-kommittén (artikel 49), om kontinuerlig övervakning och utvärdering av VIS verksamhet (artikel 50) samt ikraftträdande och tillämplighet av förordningen (artikel 51).

Bestämmelserna saknar motsvarighet i svensk rätt och det finns alltså inga svenska bestämmelser att utmönstra. Det finns inte heller någon anledning att återge VIS-förordningens föreskrifter eller meddela kompletterande svenska bestämmelser.

4 Konsekvenser och genomförande

4.1 Konsekvenser

Bedömning: Förslagen i denna promemoria kan inte antas få några större konsekvenser. De kostnader som kan uppstå med anledning av bestämmelserna i VIS-förordningen bedöms kunna rymmas inom anslag på berörda utgiftsområden.

Förslagen i promemorian avser dels förslag om nationell lagring av uppgifter från VIS, dels författningsändringar i form av förtydligande av hur vissa bestämmelser i VIS-förordningen ska tillämpas och vilka svenska myndigheter som ska ha olika slags uppgifter enligt VIS-förordningen.

När det gäller de bestämmelser som förtydligar tillämpningen av VIS-förordningen medför dessa i sig inte några konsekvenser, vare sig av ekonomiskt eller annat slag. Detsamma gäller de bestämmelser som tar sikte på att klargöra vilka svenska myndigheter som ska ha olika uppgifter enligt VIS-förordningen.

Beträffande den nationella lagringen av uppgifter är avsikten bakom denna lagring att underlätta och effektivisera Migrationsverkets och de övriga aktuella myndigheternas arbete. Några merkostnader bör således inte uppkomma utan det bör snarare bli tal om en mindre besparing. Några andra konsekvenser bör inte heller uppkomma

En annan sak är att en rad konsekvenser är avsedda att ske i enlighet med VIS-förordningens syften samt att kostnader kan

uppstå med anledning av bestämmelserna i VIS-förordningen. Här avses exempelvis att Migrationsverket och Datainspektionen kommer att få nya uppgifter med anledning av VIS-förordningen och att vissa myndigheter kan behöva utrustning för att få tillgång till VIS. Vidare kan domstolarna komma att få ett antal överklaganden som avser myndighets beslut om att inte meddela rättelse eller lämna viss information och brottmål som rör tjänstefel, dataintrång och brott mot tystnadsplikt. Dessutom kan skadestånd komma att betalas ut. De kostnader som kan uppstå med anledning av bestämmelserna i VIS-förordningen bedöms kunna rymmas inom anslag på berörda utgiftsområden.

4.2 Ikraftträdande

Förslag: Författningsförslagen bör träda i kraft senast den 1 december 2009.

Enligt artikel 48 ska kommissionen när vissa förutsättningar är uppfyllda fastställa den tidpunkt då VIS ska tas i drift. Enligt den nuvarande planeringen (februari 2009) ska VIS vara klart för driftsättning den 21 december 2009. Om denna tidsplan håller, kan medlemsstaterna alltså börja tillämpa VIS-förordningen den dagen. Författningsförslagen bör därför träda i kraft senast den 1 december 2009.

5 Författningskommentar

5.1 Förslaget till förordning om ändring i förordningen (2001:720) om behandling av personuppgifter i verksamhet enligt utlännings- och medborgarskapslagstiftningen

1 §

I bestämmelsen läggs ett *tredje stycke* till. I detta hänvisas till 17 § när det gäller behandling av personuppgifter med stöd av VIS-förordningen.

11 a §

I paragrafen, som är *ny*, anges att Migrationsverket får föra det nationella VIS-registret. Det anges vidare vilka ändamål som registret får användas för. Eftersom det nationella VIS-registret skapas främst av effektivitetsskäl – en begränsad sökning där förväntas ta betydligt kortare tid i anspråk än en sökning i det centrala VIS – motsvarar ändamålen i tillämpliga delar de ändamål för vilka myndigheterna kan använda uppgifterna i det centrala VIS.

11 b §

Även denna paragraf är *ny*.

I *första stycket* sker en uppräknning av de uppgifter som det nationella VIS-registret får innehålla. Det rör sig om fingeravtryck och fotografier samt uppgifter om den registrerades namn, kön, födelsetid, medborgarskap eller annan identifieringsuppgift.

I *andra stycket* anges att uppgifter ur registret får lämnas ut på medium för automatisk databehandling endast om det följer av lag eller förordning. Huvudregeln är alltså att ett sådant utlämnande inte får ske.

11 c §

I denna paragraf, som också är *ny*, finns gallringsbestämmelser för det nationella VIS-registret. Enligt bestämmelsen ska en uppgift i detta register gallras fem år efter det att uppgiften registrerades, dock senast när den registrerade blir svensk medborgare. Gallringstiden fem år är vald för att i möjligaste mån överensstämma med vad som gäller motsvarande uppgifter i det centrala VIS.

17 §

Paragrafen är *ny*.

I paragrafens *första stycke* anges att bestämmelserna i personuppgiftslagen om skadestånd och rättelse vid behandling av personuppgifter tillämpas vid behandling av personuppgifter enligt VIS-förordningen i den mån inte något annat följer av VIS-förordningen. Det bör i detta sammanhang uppmärksammas att personuppgiftslagens bestämmelse endast avser skadestånd till den registrerade, medan VIS-förordningens krets av skadeståndsberättigade är betydligt vidare och omfattar bl.a. varje person och medlemsstat. I den utsträckning en ersättningsfråga inte

berörs i personuppgiftslagen tillämpas – i enlighet med vad som gäller i övrigt enligt svensk skadeståndsrätt – de allmänna reglerna i skadeståndslagen

I paragrafens *andra stycke* anges att bestämmelsen om överklagande i utlänningsdataförordningen gäller även vid överklagande som avses i artikel 40 i VIS-förordningen i den mån inte något annat följer av VIS-förordningen.

5.2 Förslaget till förordning om ändring i utlänningsförordningen (2006:97)

7 kap.

21 §

Bestämmelsen, som är *ny*, innehåller en skyldighet för de myndigheter som behandlar uppgifter i VIS med stöd av VIS-förordningen att lämna vissa uppgifter till Migrationsverket. Det rör sig om uppgifter om uppgiftsbehandling och om de personer som är behöriga att föra in och använda uppgifterna.

Bestämmelsen kompletterar den nya bestämmelsen i 3 § punkten 13 förordningen med instruktion för Migrationsverket enligt vilken Migrationsverket ska föra register över de aktuella uppgifterna, se avsnitt 5.4.

5.3 Förslaget till förordning om ändring i förordningen (2007:975) med instruktion för Datainspektionen

4 §

Paragrafen innehåller en uppräkningslista av de konventionsbestämmelser enligt vilka Datainspektionen är nationell tillsynsmyndighet. Till denna uppräkningslista läggs artikel 41 i VIS-förordningen.

5.4 Förslaget till förordning om ändring i förordningen (2007:996) med instruktion för Migrationsverket

3 §

Bestämmelsen innehåller en uppräkningslista av vissa av Migrationsverkets uppgifter såsom kontaktmyndighet enligt olika rådsbeslut m.m. Till uppräkningslistan läggs *tre nya punkter*. I dessa anges att Migrationsverket kommer att fungera som registeransvarig och ha centralt ansvar för Sveriges behandling av uppgifterna i VIS (*punkten 9*), föra register över all uppgiftsbehandling i VIS med stöd av VIS-förordningen samt över de personer som är behöriga att föra in och använda uppgifterna regleras också här (*punkten 10*) och vara den nationella myndighet som ger övriga behöriga svenska myndigheter åtkomst till VIS (*punkten 11*).

Bestämmelsen i punkten 10 kompletteras av en ny bestämmelse om uppgiftsskyldighet i 7 kap. 21 § utlänningsförordningen, se avsnitt 5.2.

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 767/2008

av den 9 juli 2008

om informationssystemet för viseringar (VIS) och utbytet mellan medlemsstaterna av uppgifter om viseringar för kortare vistelse (VIS-förordningen)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 62.2 b ii och artikel 66,

med beaktande av kommissionens förslag,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) Rådets slutsatser av den 20 september 2001, och slutsatserna från Europeiska rådet i Laeken i december 2001, i Sevilla i juni 2002, i Thessaloniki i juni 2003 och i Bryssel i mars 2004 har legat till grund för ett initiativ av central betydelse för Europeiska unionens politik för att upprätta ett område med frihet, säkerhet och rättvisa, nämligen inrättandet av informationssystemet för viseringar (VIS).
- (2) Genom rådets beslut 2004/512/EG av den 8 juni 2004 om inrättande av Informationssystemet för viseringar (VIS) ⁽²⁾ skapades VIS som ett system för utbyte av uppgifter mellan medlemsstaterna.
- (3) Det är nu nödvändigt att fastställa ändamål, funktioner och ansvarsfördelning för VIS och att fastställa villkor och förfaranden för utbytet av uppgifter mellan medlemsstaterna för att underlätta prövningen av viseringsansökningar och beslut som fattas i anslutning till dessa, med hänsyn till de riktlinjer för utvecklingen av VIS som rådet antog den 19 februari 2004 och att ge kommissionen mandat att inrätta VIS.
- (4) Under en övergångsperiod bör kommissionen ha ansvaret för den operativa förvaltningen av det centrala VIS, de nationella gränssnitten och vissa aspekter av infrastrukturen för kommunikation mellan det centrala VIS och de nationella gränssnitten.

På lång sikt och efter en konsekvensbedömning, som innehåller en grundlig analys av alternativ som beaktar ekonomiska, operativa och organisatoriska perspektiv samt

lagstiftningsförslag från kommissionen, bör det inrättas en permanent förvaltningsmyndighet med ansvar för dessa uppgifter. Övergångsperioden bör inte överstiga fem år från den dag då denna förordning träder i kraft.

- (5) VIS bör ha som syfte att förbättra genomförandet av den gemensamma viseringspolitiken, det konsulära samarbetet och samrådet mellan centrala viseringsmyndigheter genom att underlätta utbytet av uppgifter mellan medlemsstaterna om viseringsansökningar och om beslut som fattas om sådana ansökningar, i syfte att underlätta förfarandena för viseringsansökan och förebygga "visashopping", att underlätta kampen mot bedrägerier och att underlätta kontrollerna vid gränsövergångar vid de yttre gränserna och inom medlemsstaternas territorium. VIS bör även vara till hjälp vid identifiering av personer som inte eller inte längre uppfyller villkoren för inresa till, vistelse eller bosättning på medlemsstaternas territorium samt underlätta tillämpningen av rådets förordning (EG) nr 343/2003 av den 18 februari 2003 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en asylansökan som en medborgare i tredjeland har gett in i någon medlemsstat ⁽³⁾ och bidra till att förebygga hot mot den inre säkerheten i någon av medlemsstaterna.
- (6) Denna förordning bygger på regelverket för den gemensamma viseringspolitiken. Vilka uppgifter som ska behandlas i VIS bör fastställas på grundval av de uppgifter som tillhandahålls i det gemensamma formulär för viseringsansökningar som infördes genom rådets beslut 2002/354/EG av den 25 april 2002 om anpassning av del III och upprättande av bilaga 16 till de gemensamma konsulära anvisningarna ⁽⁴⁾, och uppgifterna på det viseringsmärke som föreskrivs i rådets förordning (EG) nr 1683/95 av den 29 maj 1995 om en enhetlig utformning av visumhandlingar ⁽⁵⁾.
- (7) VIS bör vara anslutet till medlemsstaternas nationella system för att göra det möjligt för de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna att behandla uppgifter om viseringsansökningar och om utfärdade, vägrade, ogiltigt-förklarade, återkallade eller förlängda viseringar.

⁽¹⁾ Europaparlamentets yttrande av den 7 juni 2007 (EUT C 125 E, 22.5.2008, s. 118) och rådets beslut av den 23 juni 2008.

⁽²⁾ EUT L 213, 15.6.2004, s. 5.

⁽³⁾ EUT L 50, 25.2.2003, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 123, 9.5.2002, s. 50.

⁽⁵⁾ EGT L 164, 14.7.1995, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1791/2006 (EUT L 363, 20.12.2006, s. 1).

- (8) Villkor och förfaranden för att föra in, ändra, radera och inhämta uppgifter i VIS bör vara utformade med hänsyn till de förfaranden som föreskrivs i de gemensamma konsulära anvisningarna angående viseringar till diplomatiska beskickningar och karriärkonsulat⁽¹⁾ ("de gemensamma konsulära anvisningarna").
- (9) De tekniska funktionerna i nätverket för hänvändelse till de centrala viseringsmyndigheterna som föreskrivs i artikel 17.2 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna⁽²⁾ ("Schengenkonventionen") bör integreras i VIS.
- (10) För att säkerställa en tillförlitlig kontroll och identifiering av viseringssökande är det nödvändigt att behandla biometrisk data i VIS.
- (11) Det är nödvändigt att fastställa vilka myndigheter i medlemsstaterna som är behöriga och vilkas vederbörligen bemyndigade anställda i enlighet med denna förordning får, i den omfattning som krävs för att de ska kunna utföra sina arbetsuppgifter, föra in, ändra, radera eller inhämta uppgifter för de specifika ändamål som är tillåtna inom ramen för VIS.
- (12) All behandling av uppgifter i VIS bör stå i proportion till de syften som eftersträvas och vara nödvändig för att de behöriga myndigheterna ska kunna utföra sina arbetsuppgifter. De behöriga myndigheterna bör, när de använder VIS, säkerställa att den mänskliga värdigheten och integriteten hos de personer vilkas uppgifter inhämtas respekteras, och bör inte utsätta någon för diskriminering på grund av kön, ras, etnisk ursprung, religion eller övertygelse, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning.
- (13) Denna förordning bör kompletteras med ett separat rättsligt instrument om åtkomst till sökning i VIS för myndigheter som ansvarar för inre säkerhet, vilket antas enligt avdelning VI i fördraget om Europeiska unionen.
- (14) Personuppgifter i VIS bör inte lagras längre än vad som är nödvändigt för ändamålet med VIS. Det är lämpligt att bevara uppgifterna under högst fem år, för att göra det möjligt att ta hänsyn till uppgifter om tidigare ansökningar vid prövningen av viseringsansökningar, inbegripet den sökandes årliga avsikter och dokumentation rörande olagliga invandrare som vid något tillfälle kan ha ansökt om visering. En kortare period skulle inte räcka till för dessa ändamål. Uppgifterna bör raderas efter en period på fem år, om det inte finns skäl att radera dem tidigare.
- (15) Det bör fastställas exakta bestämmelser om ansvaret för inrättandet och driften av VIS och medlemsstaternas ansvar för de nationella systemen och de nationella myndigheternas åtkomst till uppgifterna.
- (16) Det bör fastställas bestämmelser om medlemsstaternas ansvar när det gäller skada på grund av överträdelse av denna förordning. Kommissionens ansvar för sådan skada regleras i artikel 288 andra stycket i fördraget.
- (17) Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter⁽³⁾ är tillämplig på medlemsstaternas behandling av personuppgifter enligt denna förordning. Vissa punkter bör dock klargöras när det gäller ansvaret för behandlingen av uppgifter, skyddet av de registrerade personernas rättigheter och tillsynen över uppgiftsskyddet.
- (18) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter⁽⁴⁾ är tillämplig på gemenskapsinstitutionernas och gemenskapsorganens verksamhet när de utför sina uppgifter som ansvariga för driften av VIS. Vissa punkter bör dock klargöras när det gäller ansvaret för behandlingen av uppgifter och tillsynen över uppgiftsskyddet.
- (19) De nationella tillsynsmyndigheter som har inrättats i enlighet med artikel 28 i direktiv 95/46/EG bör övervaka att medlemsstaternas behandling av personuppgifter är laglig, medan den europeiska datatillsynsmannen, som inrättades genom förordning (EG) nr 45/2001, bör övervaka gemenskapsinstitutionernas och gemenskapsorganens arbete när det gäller behandlingen av personuppgifter, mot bakgrund av gemenskapsinstitutionernas och gemenskapsorganens begränsade arbetsuppgifter när det gäller själva personuppgifterna.

(1) EUT C 326, 22.12.2005, s. 1. Anvisningarna senast ändrade genom rådets beslut 2006/684/EG (EUT L 280, 12.10.2006, s. 29).

(2) EGT L 239, 22.9.2000, s. 19. Konventionen senast ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1987/2006 (EUT L 381, 28.12.2006, s. 4).

(3) EGT L 281, 23.11.1995, s. 31. Direktivet ändrat genom förordning (EG) nr 1882/2003 (EUT L 284, 31.10.2003, s. 1).

(4) EGT L 8, 12.1.2001, s. 1.

- (20) Europeiska datatillsynsmannen och de nationella tillsynsmyndigheterna bör samarbeta aktivt.
- (21) En effektiv övervakning av tillämpningen av denna förordning kräver regelbunden utvärdering.
- (22) Medlemsstaterna bör föreskriva sanktioner för överträdelse av bestämmelserna i denna förordning och säkerställa att dessa tillämpas.
- (23) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁽¹⁾.
- (24) Denna förordning står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och principer som erkänns framför allt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
- (25) Eftersom målen för denna förordning, nämligen att inrätta ett gemensamt informationssystem för viseringar och skapa gemensamma skyldigheter, villkor och förfaranden för utbyte av viseringsdata mellan medlemsstaterna, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför, på grund av åtgärdens omfattning och verkningar, bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte över vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (26) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i det till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen fogade protokollet om Danmarks ställning deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig i Danmark. Eftersom denna förordning bygger på Schengenregelverket enligt bestämmelserna i avdelning IV i tredje delen av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, bör Danmark, i enlighet med artikel 5 i det protokollet, inom en tid av sex månader efter det att rådet har antagit denna förordning besluta huruvida landet ska genomföra den i sin nationella lagstiftning.
- (27) När det gäller Island och Norge utgör denna förordning, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket⁽²⁾, en utveckling av bestämmelser i Schengenregelverket, vilka omfattas av det område som avses i artikel 1 B i beslut
- (28) En överenskomst bör träffas för att möjliggöra att Islands och Norges företrädare kan delta i arbetet i de kommittéer som biträder kommissionen vid utövandet av dess genomförandebefogenheter. En sådan överenskomst har övervägts i avtalet i form av skriftväxling mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om de kommittéer som bistår Europeiska kommissionen i utövandet av dess verkställande befogenheter⁽³⁾ som fogats till det avtal som avses i skäl 27.
- (29) Denna förordning utgör en utveckling av bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Förenade kungariket inte deltar i enlighet med rådets beslut 2000/365/EG av den 29 maj 2000 om en begäran från Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket⁽⁴⁾ och rådets senare beslut 2004/926/EG av den 22 december 2004 om att vissa bestämmelser i Schengenregelverket skall börja tillämpas på Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland⁽⁵⁾. Förenade kungariket deltar därför inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig i Förenade kungariket.
- (30) Denna förordning utgör en utveckling av bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Irland inte deltar i enlighet med rådets beslut 2002/192/EG av den 28 februari 2002 om Irlands begäran om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket⁽⁶⁾. Irland deltar därför inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig i Irland.
- (31) När det gäller Schweiz utgör denna förordning, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, en utveckling av bestämmelser i Schengenregelverket, vilka omfattas av det område som avses i artikel 1 B i beslut

⁽¹⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23. Beslutet ändrat genom beslut 2006/512/EG (EUT L 200, 22.7.2006, s. 11).

⁽²⁾ EGT L 176, 10.7.1999, s. 36.

⁽³⁾ EGT L 176, 10.7.1999, s. 31.

⁽⁴⁾ EGT L 176, 10.7.1999, s. 53.

⁽⁵⁾ EGT L 131, 1.6.2000, s. 43.

⁽⁶⁾ EUT L 395, 31.12.2004, s. 70.

⁽⁷⁾ EGT L 64, 7.3.2002, s. 20.

- 1999/437/EG jämförd med artikel 4.1 i rådets beslut 2004/860/EG⁽¹⁾.
- (32) En överenskommelse bör träffas för att möjliggöra att Schweiz företrädare kan delta i arbetet i de kommittéer som biträder kommissionen vid utövandet av dess genomförandebefogenheter. En sådan överenskommelse har övervägts i den skriftväxling mellan gemenskapen och Schweiz som fogats till det avtal som avses i skäl 31.
- (33) Denna förordning utgör en rättsakt som grundas på Schengenregelverket eller på annat sätt har samband med detta i enlighet med artikel 3.2 i 2003 års anslutningsakt och artikel 4.2 i 2005 års anslutningsakt.
- d) underlätta kontrollen vid gränsövergångar vid de yttre gränserna och inom medlemsstaternas territorium,
- e) vara till hjälp vid identifiering av personer som inte eller inte längre uppfyller villkoren för inresa till, vistelse eller bosättning på medlemsstaternas territorium,
- f) underlätta tillämpningen av förordning (EG) nr 343/2003,
- g) bidra till att förebygga hot mot någon av medlemsstaternas inre säkerhet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

I denna förordning anges ändamålet, funktionen och ansvarsfördelningen för informationssystemet för viseringar (VIS), som inrättades genom artikel 1 i beslut 2004/512/EG. I förordningen fastställs villkor och förfaranden för utbyte mellan medlemsstaterna av uppgifter om ansökningar om viseringar för kortare vistelse och beslut som fattats om dessa ansökningar, inbegripet beslut om huruvida viseringen ska ogiltigförklaras, återkallas eller förlängas, i syfte att underlätta prövningen av sådana ansökningar och beslut om dessa.

Artikel 2

Mål

VIS ska ha till syfte att förbättra genomförandet av den gemensamma viseringspolitiken, det konsulära samarbetet och samrådet mellan centrala viseringsmyndigheter genom att underlätta utbytet av uppgifter mellan medlemsstaterna om viseringsansökningar och de beslut som fattas härom, i syfte att

- a) underlätta förfarandet för viseringsansökan,
- b) förebygga kringgående av kriterierna för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en ansökan,
- c) underlätta kampen mot bedrägerier,

⁽¹⁾ Beslut 2004/860/EG av den 25 oktober 2004 om undertecknande på Europeiska gemenskapens vägnar och provisorisk tillämpning av vissa bestämmelser av avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EUT L 370, 17.12.2004, s. 78).

Artikel 3

Tillgång till uppgifter för att förhindra, upptäcka och utreda terroristbrott och andra grova brott

1. Medlemsstaternas utsedda myndigheter får i särskilda fall och efter en motiverad skriftlig eller elektronisk begäran inhämta de uppgifter i VIS som avses i artiklarna 9–14 om det finns rimliga skäl att anse att en sökning i VIS väsentligt skulle bidra till att förhindra, upptäcka eller utreda terroristbrott och andra grova brott. Europol får inhämta uppgifter i VIS inom gränserna för sitt uppdrag och när så är nödvändigt för att kunna fullgöra sina arbetsuppgifter.

2. Den sökning som avses i punkt 1 ska utföras genom en eller flera centrala åtkomstpunkter som ska ha ansvar för att se till att de villkor för åtkomst och de förfaranden som fastställs i rådets beslut 2008/633/RIF av den 23 juni 2008 om åtkomst till informationssystemet för viseringar (VIS) för sökningsförmedlingsmyndigheter och för Europol i syfte att förhindra, upptäcka och utreda terroristbrott och andra grova brott⁽²⁾ följs fullt ut. Medlemsstaterna får utse fler än en central åtkomstpunkt för att avspegla sin organisatoriska eller administrativa struktur vid uppfyllandet av sina konstitutionella eller rättsliga skyldigheter. I ett brådskande undantagsfall får den eller de centrala åtkomstpunkterna ta emot en skriftlig, elektronisk eller muntlig begäran och först i efterhand kontrollera om alla villkoren för åtkomst är uppfyllda, inbegripet huruvida det rör sig om ett brådskande undantagsfall. Kontrollen i efterhand ska äga rum utan oskälig fördröjning efter det att begäran har behandlats.

3. Uppgifter som erhållits från VIS med stöd av det beslut som avses i punkt 2 får inte överföras eller göras tillgängliga för ett tredjeland eller en internationell organisation. I ett brådskande

⁽²⁾ Se sidan 129 i detta nummer av EUT.

undantagsfall får sådana uppgifter dock överföras till eller göras tillgängliga för ett tredjeland eller en internationell organisation, uteslutande i syfte att förhindra och upptäcka terroristbrott och andra grova brott och på de villkor som anges i det beslutet. Medlemsstaterna ska i enlighet med nationell rätt se till att register förs över sådana överföringar och på begäran ställa dem till förfogande för nationella dataskyddmyndigheter. Överföringen av uppgifter från den medlemsstat som förde in uppgifterna i VIS ska omfattas av den medlemsstatens nationella rätt.

4. Denna förordning påverkar inte skyldigheter enligt tillämplig nationell rätt för de myndigheter som avses i artikel 6 att till de ansvariga myndigheterna överföra information om brottslig verksamhet som de upptäckt vid utförandet av sina arbetsuppgifter, i syfte att förhindra, utreda och lagföra de härmed sammanhängande brotten.

Artikel 4

Definitioner

I denna förordning avses med

1. visering:
 - a) visering för kortare vistelse enligt definitionen i artikel 11.1 a i Schengenkonventionen,
 - b) transitvisering enligt definitionen i artikel 11.1 b i Schengenkonventionen,
 - c) visering för flygplatstransitering enligt definitionen i del I punkt 2.1.1 i de gemensamma konsulara anvisningarna,
 - d) visering vars giltighet begränsas till en parts territorium enligt definitionen i artikel 11.2 och artiklarna 14 och 16 i Schengenkonventionen,
 - e) nationell visering för längre vistelse med samma giltighet som en enhetlig visering för kortare vistelse enligt definitionen i artikel 18 i Schengenkonventionen,
2. viseringsmärke: den enhetliga viseringsform som fastställs i förordning (EG) nr 1683/95,
3. viseringsmyndigheter: de myndigheter som i varje medlemsstat är ansvariga för att behandla och fatta beslut om viseringsansökningar eller för beslut om huruvida

viseringar ska ogiltigförklaras, återkallas eller förlängas, inbegripet de centrala viseringsmyndigheterna och de myndigheter som ansvarar för att utfärda viseringar vid gränsen i enlighet med rådets förordning (EG) nr 415/2003 av den 27 februari 2003 om utfärdandet av viseringar vid gränsen, inbegripet till sjömän i transit ⁽¹⁾,

4. *ansökningsformulär*: det enhetliga ansökningsformuläret för viseringar i bilaga 16 till de gemensamma konsulara anvisningarna,
5. *sökande*: en person som omfattas av viseringskravet i rådets förordning (EG) nr 539/2001 av den 15 mars 2001 om fastställande av förteckningen över tredje länder vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och av förteckningen över de tredje länder vars medborgare är undantagna från detta krav ⁽²⁾ och som har lämnat in en viseringsansökan,
6. *gruppledmedlemmar*: sökande som av rättsliga skäl är ålagda att resa in och lämna medlemsstaternas territorium tillsammans,
7. *resehandling*: pass eller motsvarande handling som ger den sökande rätt att passera de yttre gränserna och i vilken en visering kan föras in,
8. *ansvarig medlemsstat*: den medlemsstat som har fört in uppgifterna i VIS,
9. *verifiering*: förfarandet att jämföra en grupp av uppgifter med en annan för att fastställa om en påstådd identitet är den riktiga ("one-to-one-check"),
10. *identifiering*: förfarandet att fastställa en persons identitet genom databassökning mot flera grupper av uppgifter ("one-to-many-check"),
11. *alfanumeriska uppgifter*: uppgifter som återges med bokstäver, siffror, särskilda tecken, mellanslag och skiljetecken.

Artikel 5

Uppgiftskategorier

1. Endast följande kategorier av uppgifter ska registreras i VIS:
 - a) Alfnumeriska uppgifter om den sökande och om begärda, utfärdade, vägrade, ogiltigförklarade, återkallade eller förlängda viseringar enligt artikel 9.1–9.4 och artiklarna 10–14.

⁽¹⁾ EUT L 64, 7.3.2003, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 81, 21.3.2001, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1932/2006 (EUT L 405, 30.12.2006, s. 23).

- b) Fotografier enligt artikel 9.5.
- c) Fingeravtryck enligt artikel 9.6.
- d) Länkar till andra ansökningar som avses i artikel 8.3 och 8.4.
2. De meddelanden som översänds via infrastrukturen i VIS, och som avses i artikel 16, artikel 24.2 och artikel 25.2, ska inte registreras i VIS, vilket dock inte hindrar registrering av sådan uppgiftsbehandling som avses i artikel 34.

Artikel 6

Åtkomst till systemet för att föra in, ändra, radera och inhämta uppgifter

1. Åtkomst till VIS för att föra in, ändra eller radera de uppgifter som avses i artikel 5.1 i enlighet med denna förordning ska uteslutande vara förbehållet vederbörligen bemyndigad personal vid viseringsmyndigheterna.
2. Åtkomst till VIS för att inhämta uppgifter ska uteslutande vara förbehållet den vederbörligen bemyndigade personal vid myndigheterna i varje medlemsstat som är behörig för de ändamål som anges i artiklarna 15–22, med den begränsningen att uppgifterna ska vara nödvändiga för utförandet av deras uppgifter i enlighet med dessa ändamål och stå i proportion till de åsattade målen.
3. Varje medlemsstat ska utse de behöriga myndigheter vilkas vederbörligen bemyndigade personal ska ha befogenhet att föra in, ändra, radera eller inhämta uppgifter i VIS. Varje medlemsstat ska utan dröjsmål översända en förteckning över dessa myndigheter till kommissionen, inbegripet dem som avses i artikel 41.4, samt meddela alla eventuella ändringar av förteckningen. I förteckningen ska det anges i vilket syfte varje myndighet får behandla uppgifter i VIS.

Inom tre månader efter det att VIS har tagits i drift enligt artikel 48.1 ska kommissionen offentliggöra en konsoliderad förteckning i *Europeiska unionens officiella tidning*. Om förteckningen ändras ska kommissionen en gång om året offentliggöra en uppdaterad konsoliderad förteckning.

Artikel 7

Allmänna principer

1. Alla behöriga myndigheter som beviljas åtkomst till VIS i enlighet med denna förordning ska se till att användningen av VIS är nödvändig, lämplig och står i proportion till utförandet av de behöriga myndigheternas arbetsuppgifter.
2. Alla behöriga myndigheter ska vid användningen av VIS se till att sökande och viseringsinnehavare inte diskrimineras på

grund av kön, ras, etniskt ursprung, religion eller övertygelse, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning och att sökandens eller viseringsinnehavarens mänskliga värdighet och integritet respekteras fullt ut.

KAPITEL II

VISERINGSMYNDIGHETERNAS INFÖRANDE OCH ANVÄNDNING AV UPPGIFTER

Artikel 8

Förfaranden för införande av uppgifter i samband med en ansökan

1. Vid mottagandet av en ansökan ska viseringsmyndigheten utan dröjsmål upprätta en ansökningsakt genom att i VIS föra in de uppgifter som avses i artikel 9, om det krävs att sökanden ska lämna dessa uppgifter.
2. I samband med att ansökningsakten upprättas ska viseringsmyndigheten i enlighet med artikel 15 kontrollera i VIS huruvida någon tidigare ansökan från den enskilde sökanden har registrerats i VIS av någon av medlemsstaterna.
3. Om en tidigare ansökan finns registrerad ska viseringsmyndigheten länka varje ny ansökningsakt till den tidigare akten för den sökanden.
4. Om sökanden reser i grupp eller tillsammans med sin maka eller make och/eller sina barn, ska viseringsmyndigheten upprätta en ansökningsakt för var och en av dessa sökande och länka ansökningsakterna för de personer som reser tillsammans till varandra.
5. Om vissa uppgifter inte måste lämnas av rättsliga skäl eller om de faktiskt inte kan lämnas ska det eller de särskilda datafalten markeras som "icke tillämpligt". När det gäller fingeravtryck ska systemet enligt artikel 17 tillåta att man skiljer mellan fall där fingeravtryck inte måste lämnas av rättsliga skäl och fall där de faktiskt inte kan lämnas. Denna funktion upphör att gälla efter fyra år, såvida det inte bekräftas genom ett beslut från kommissionen på grundval av den utvärdering som avses i artikel 50.4.

Artikel 9

Uppgifter som ska registreras när ansökan lämnas

Viseringsmyndigheten ska registrera följande uppgifter i ansökningsakten:

1. Ansökans nummer.
2. Uppgifter om handlägningsstatus som visar att visering har begärts.

3. Vilken myndighet som har tagit emot ansökan, inbegripet var myndigheten är belägen, samt huruvida myndigheten i fråga har tagit emot ansökan som företrädare för en annan medlemsstat.
4. Följande uppgifter som ska hämtas från ansökningsformuläret:
 - a) Efternamn, efternamn vid födseln (tidigare efternamn), förnamn, kön, födelsedatum, födelseort och födelseland.
 - b) Nuvarande medborgarskap och medborgarskap vid födseln.
 - c) Resehandlingens typ och nummer, utfärdande myndighet samt dag för utfärdande och sista giltighetsdag.
 - d) Ort och datum för ansökan.
 - e) Typ av visering som ansökan gäller.
 - f) Uppgifter om den person som har bjudit in och/eller åtagit sig att stå för sökandens levnadsomkostnader under vistelsen, närmare bestämt följande:
 - i) Om det rör sig om en fysisk person: efternamn, förnamn och adress.
 - ii) Om det rör sig om ett företag eller en annan organisation: företagets/organisationens firma eller namn och adress samt efternamnet och förnamnet på företagets/organisationens kontaktperson.
 - g) Huvuddestination och den planerade vistelsens varaktighet.
 - h) Syftet med resan.
 - i) Planerad ankomst- och avresedag.
 - j) Planerad gräns för första inresa eller transitväg.
 - k) Bosättning.
 - l) Aktuell sysselsättning och arbetsgivare; för studerande: skolans namn.
 - m) Om det rör sig om en minderårig: faderns och moderns efternamn och förnamn.
5. Ett fotografi av sökanden, i enlighet med förordning (EG) nr 1683/95.

6. Sökandens fingeravtryck, i enlighet med relevanta bestämmelser i de gemensamma konsulära anvisningarna.

Artikel 10

Kompletterande uppgifter för utfärdade viseringar

1. Om beslut har fattats om att utfärda en visering, ska den viseringsmyndighet som utfärdade viseringen lägga till följande uppgifter i ansökningsakten:
 - a) Uppgifter om handläggningsstatus som visar att visering har utfärdats.
 - b) Vilken myndighet som utfärdade viseringen och var myndigheten är belägen, samt huruvida myndigheten i fråga har utfärdat viseringen på en annan medlemsstats vägnar.
 - c) Ort och datum för beslutet om att utfärda viseringen.
 - d) Typ av visering.
 - e) Viseringsmärkets nummer.
 - f) Det territorium inom vilket viseringsinnehavaren har rätt att resa, i enlighet med relevanta bestämmelser i de gemensamma konsulära anvisningarna.
 - g) Datum för inledandet och utgången av viseringens giltighetstid.
 - h) Antalet tillåtna inresor på det territorium som viseringen gäller.
 - i) Vistelsens längd, i överensstämmelse med vad viseringen medger.
 - j) I tillämpliga fall uppgifter som visar att viseringen har utfärdats på ett separat blad i enlighet med rådets förordning (EG) nr 333/2002 av den 18 februari 2002 om fastställande av en enhetlig modell för blad för påförande av visering som utfärdas av medlemsstaterna för personer som innehar resehandlingar som inte erkänns av den medlemsstat som utfärdar bladet ⁽¹⁾.
2. Om en ansökan dras tillbaka eller inte fullföljs av sökanden innan ett beslut har fattats om huruvida en visering ska utfärdas, ska den viseringsmyndighet vid vilken ansökan ingavs uppgäta att ansökan av dessa skäl har avskrivits och ange vilket datum detta skedde.

⁽¹⁾ EGT L 53, 23.2.2002, s. 4.

Artikel 11

att återvända till ursprungs- eller transiteringslandet.

Kompletterande uppgifter när prövningen av ansökan avbryts

Vid omständigheter då den viseringsmyndighet som företräder en annan medlemsstat är tvungen att avbryta prövningen av en ansökan ska den lägga till följande uppgifter i ansökningsakten:

1. Uppgifter om handläggningsstatus som visar att prövningen av ansökan har avbrutits.
2. Vilken myndighet som har avbrutit prövningen av ansökan, inbegripet var myndigheten är belägen.
3. Ort och datum för beslutet att avbryta prövningen.
4. Vilken medlemsstat som är behörig att pröva ansökan.

- f) Sökanden är en person som registrerats på en spårlista i Schengens informationssystem SIS och/eller i det nationella registret i syfte att vägras inresa.
- g) Sökanden anses utgöra ett hot mot någon av medlemsstaternas allmänna ordning, inre säkerhet, internationella förbindelser eller folkhälsa, i den mening som avses i artikel 2.19 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 562/2006 av den 15 mars 2006 om en gemenskapskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna) ⁽¹⁾.

Artikel 13

Kompletterande uppgifter vid ogiltigförklarad eller återkallad visering eller visering med förkortad giltighetstid

Kompletterande uppgifter vid avslag på en viseringsansökan

1. Om ett beslut har fattats om att avslå en viseringsansökan ska den viseringsmyndighet som fattade beslutet att avslå viseringsansökan lägga till följande uppgifter i ansökningsakten:

- a) Uppgifter om handläggningsstatus som visar att viseringsansökan har avslagits.
 - b) Vilken myndighet som har avslagit viseringsansökan, inbegripet var myndigheten är belägen.
 - c) Ort och datum för beslutet att avslå viseringsansökan.
2. Ansökningsakten ska även innehålla uppgifter om grunderna för avslaget på viseringsansökan, som ska utgöras av någon eller några av följande:
- a) Sökanden saknar giltiga resehandlingar.
 - b) Sökandens resehandling är en efterbildning/förfalskning.
 - c) Sökanden kan inte styrka ändamålet och villkoren för vistelsen, särskilt om det i sökandens fall föreligger en specifik risk för olaglig invandring, i enlighet med del V i de gemensamma konsulara anvisningarna.
 - d) Sökanden har redan vistats tre månader under en sexmånadersperiod på medlemsstaternas territorium.
 - e) Sökanden har inte tillräckliga försörjningsmedel i förhållande till tiden för vistelsen och slaget av vistelse eller medel

1. Om ett beslut har fattats om att ogiltigförklara eller återkalla visering eller att förkorta dess giltighetstid ska den viseringsmyndighet som har fattat beslutet lägga till följande uppgifter i ansökningsakten:

- a) Uppgifter om handläggningsstatus som visar att viseringen har ogiltigförklarats eller återkallats, eller att dess giltighetstid har förkortats.
- b) Vilken myndighet som har ogiltigförklarad eller återkallat viseringen eller förkortat dess giltighetstid, inbegripet var myndigheten är belägen.
- c) Ort och datum för beslutet.
- d) Viseringens nya giltighetstid, i tillämpliga fall.
- e) Viseringsmärkets nummer om den förkortade giltighetstiden bekräftas med ett nytt viseringsmärke.

2. Ansökningsakten ska även innehålla uppgifter om grunderna för ogiltigförklaringen, återkallandet av viseringen eller förkortningen av giltighetstiden, som ska utgöras av följande:

- a) Vid ogiltigförklaring eller återkallande, någon av de grunder som anges i artikel 12.2.

⁽¹⁾ EUT L 105, 13.4.2006, s. 1. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 296/2008 (EUT L 97, 9.4.2008, s. 60).

- b) Vid beslut om att förkorta viseringens giltighetstid, en eller båda av följande grunder:
- i) Viseringsinnehavaren ska utvisas.
- ii) Sökanden saknar tillräckliga försörjningsmedel för den ursprungligen planerade vistelsetiden.

Artikel 14

Kompletterande uppgifter vid förlängning av visering

1. Om ett beslut har fattats om att förlänga viseringen ska den viseringsmyndighet som förlängde viseringen lägga till följande uppgifter i ansökningsakten:

- a) Uppgifter om handläggningsstatus som visar att viseringen har förlängts.
- b) Vilken myndighet som har förlängt viseringen, inbegripet var myndigheten är belägen.
- c) Ort och datum för beslutet.
- d) Viseringsmärkets nummer, om förlängningen av viseringen bekräftas genom en ny visering.
- e) Datum för inledandet och utgången av den förlängda giltighetstiden.
- f) Förlängningen av den tillåtna vistelsetiden.
- g) Det territorium inom vilket viseringsinnehavaren har rätt att resa i enlighet med relevanta bestämmelser i de gemensamma konsulära anvisningarna.
- h) Vilken typ av visering som har förlängts.

2. Ansökningsakten ska även innehålla uppgifter om grunderna för förlängningen av viseringen, som ska utgöras av någon eller några av följande:

- a) Force majeure.
- b) Humanitära skäl.
- c) Väsentliga yrkesskäl.
- d) Väsentliga personliga skäl.

Artikel 15

Användning av VIS för prövning av ansökningar

1. Den behöriga viseringsmyndigheten ska söka i VIS för att pröva ansökningar och fatta beslut om sådana ansökningar samt besluta om huruvida viseringar ska ogiltigförklaras, återkallas

eller giltighetstiden förlängas eller förkortas i enlighet med relevanta bestämmelser.

2. För de ändamål som anges i punkt 1 ska den behöriga viseringsmyndigheten ges åtkomst för att kunna göra sökningar på någon eller några av följande uppgifter:

- a) Ansökans nummer.
- b) De uppgifter som avses i artikel 9.4 a.
- c) De uppgifter i resehandlingen som avses i artikel 9.4 c.
- d) Efternamn och förnamn samt adress avseende den fysiska person, eller firma eller namn samt adress avseende det företag/den andra organisation, som avses i artikel 9.4 f.
- e) Fingeravtryck.
- f) Viseringsmärkets nummer och datum för eventuella tidigare utfärdade viseringar.

3. Om en sökning på grundval av en eller flera av de uppgifter som förtecknas i punkt 2 visar att det finns uppgifter om sökanden i VIS, ska den behöriga viseringsmyndigheten ges åtkomst till ansökningsakten eller ansökningsakterna och länkade ansökningsakt eller länkade ansökningsakter i enlighet med artikel 8.3 och 8.4, dock endast för de ändamål som avses i punkt 1.

Artikel 16

Användning av VIS för samråd och framställningar om handlingar

1. Vid samråd om ansökningar mellan centrala viseringsmyndigheter i enlighet med artikel 17.2 i Schengenkonventionen, ska begäran om samråd och svaren på denna begäran översändas i enlighet med punkt 2 i denna artikel.

2. Den medlemsstat som ansvarar för prövningen av en ansökan ska översända begäran om samråd tillsammans med ansökningsnumret till VIS, med uppgift om den eller de medlemsstater som förfrågan riktar sig till.

VIS ska översända begäran till den eller de angivna medlemsstaterna.

Den eller de medlemsstater som förfrågan riktar sig till ska översända sitt svar till VIS, som ska vidarebefordra svaret till den medlemsstat som gjort förfrågan.

3. Det förfarande som anges i punkt 2 kan också användas för överföring av uppgifter om utfärdandet av viseringar med begränsad territoriell giltighet och andra meddelanden med anknytning till konsulärt samarbete, liksom för överföring av

begäran till behörig viseringsmyndighet om överlämnande av kopior av resehandlingar och andra handlingar som ligger till grund för ansökan och för överlämnandet av elektroniska kopior av dessa handlingar. De behöriga viseringsmyndigheterna ska besvara begäran utan dröjsmål.

4. Personuppgifter som översänds enligt denna artikel ska endast användas för samråd mellan centrala viseringsmyndigheter i medlemsstaterna och konsulärt samarbete.

Artikel 17

Användning av uppgifter för rapportering och statistik

De behöriga viseringsmyndigheterna ska kunna inhämta följande uppgifter, dock endast för rapporterings- och statistikändamål utan att göra det möjligt att identifiera enskilda sökande:

1. Uppgifter om handläggningsstatus.
 2. Den behöriga viseringsmyndigheten, inbegripet var myndigheten är belägen.
 3. Sökandens nuvarande medborgarskap.
 4. Första gräns som passeras vid inresan.
 5. Ort och datum för ansökan eller beslutet om viseringen.
 6. Typ av visering som har begärts eller utfärdats.
 7. Typ av resehandling.
 8. Grunderna för alla beslut rörande viseringen eller viseringsansökan.
 9. Vilken behörig viseringsmyndighet som har avslagit viseringsansökan och datum för avslaget, inbegripet var myndigheten är belägen.
 10. I vilka fall samma sökande har ansökt om visering vid mer än en viseringsmyndighet, med uppgift om dessa viseringsmyndigheter, var de är belägna och datum för avslagen.
 11. Ändamålet med resan.
 12. I vilka fall de uppgifter som avses i artikel 9.6 faktiskt inte har kunnat lämnas i enlighet med artikel 8.5 andra meningen.
13. I vilka fall de uppgifter som avses i artikel 9.6 inte har krävts av rättsliga skäl i enlighet med artikel 8.5 andra meningen.
 14. I vilka fall en person som faktiskt inte kunnat lämna de uppgifter som avses i artikel 9.6 har fått avslag på sin ansökan i enlighet med artikel 8.5 andra meningen.

KAPITEL III

ANDRA MYNDIGHETERS ÅTKOMST TILL UPPGIFTER

Artikel 18

Åtkomst till uppgifter för kontroll vid yttre gränsövergångar

1. De behöriga myndigheter som ansvarar för kontrollen vid de yttre gränserna i enlighet med kodexen om Schengengränserna ska, om inte annat följer av punkterna 2 och 3, kunna göra sökningar på grundval av viseringsmärkets nummer i kombination med verifiering av viseringsinnehavarens fingeravtryck, dock endast för att kunna kontrollera viseringsinnehavarens identitet och/eller viseringens äkthet och/eller om villkoren för inresa till medlemsstaternas territorium enligt artikel 5 i kodexen om Schengengränserna är uppfyllda.

2. Under en period av högst tre år efter det att VIS tagits i drift får sökningen göras på grundval av enbart viseringsmärkets nummer. Ett år efter driftsstarten får treårsperioden minskas när det gäller luftgränser i enlighet med förordandet i artikel 49.3.

3. För viseringsinnehavare vilkas fingeravtryck inte kan användas ska sökningen göras på grundval av enbart viseringsmärkets nummer.

4. Om en sökning på grundval av de uppgifter som förtecknas i punkt 1 visar att det finns uppgifter om viseringsinnehavaren i VIS, ska den behöriga gränskontrollmyndigheten kunna inhämta följande uppgifter i ansökningsakten samt länkade ansökningsakter i enlighet med artikel 8.4, dock endast för de ändamål som avses i punkt 1:

- a) Uppgifter om handläggningsstatus och uppgifter i ansökningsformuläret som avses i artikel 9.2 och 9.4.
- b) Fotografier.
- c) Uppgifter om utfärdade, ogiltigförklarade och återkallade viseringar eller viseringar vilkas giltighetstid har förlängts eller förkortats enligt artiklarna 10, 13 och 14.

5. Under omständigheter då verifieringen av viseringsinnehavaren eller viseringen inte lyckas, eller om det råder oklarhet om viseringsinnehavarens identitet eller viseringens och/eller resehandlingens äkthet, ska vederbörligen bemyndigad personal vid dessa behöriga myndigheter ha åtkomst till uppgifter i enlighet med artikel 20.1 och 20.2.

Artikel 19

Åtkomst till uppgifter för verifiering inom medlemsstaternas territorium

1. De behöriga myndigheter som ansvarar för kontrollen inom medlemsstaternas territorium av huruvida villkoren för inresa till, vistelse eller bosättning på medlemsstaternas territorium är uppfyllda, ska kunna göra sökningar på grundval av viseringsmärkets nummer i kombination med verifiering av viseringsinnehavarens fingeravtryck, eller viseringsmärkets nummer, dock endast för att kunna kontrollera viseringsinnehavarens identitet och/eller viseringens äkthet och/eller om villkoren för inresa till, vistelse eller bosättning på medlemsstatens territorium är uppfyllda.

För viseringsinnehavare vilkas fingeravtryck inte kan användas ska sökningen göras på grundval av enbart viseringsmärkets nummer.

2. Om en sökning på grundval av de uppgifter som förtecknas i punkt 1 visar att det finns uppgifter om sökanden i VIS, ska den behöriga myndigheten kunna inhämta följande uppgifter i ansökningsakten samt länkade ansökningsakter i enlighet med artikel 8.4, dock endast för de ändamål som avses i punkt 1:

- a) Uppgifter om handläggningsstatus och uppgifter i ansökningsformuläret som avses i artikel 9.2 och 9.4.
- b) Fotografier.
- c) Uppgifter om utfärdade, ogiltigförklarade och återkallade viseringar eller viseringar vilkas giltighetstid har förlängts eller förkortats enligt artiklarna 10, 13 och 14.

3. Under omständigheter då verifieringen av viseringsinnehavaren eller viseringen inte är framgångsrik, eller om det råder oklarhet om viseringsinnehavarens identitet, eller viseringens och/eller resehandlingens äkthet, ska vederbörligen bemyndigad personal vid dessa behöriga myndigheter ha åtkomst till de uppgifter som avses i artikel 20.1 och 20.2.

Artikel 20

Åtkomst till uppgifter för identifiering

1. De behöriga myndigheter som ansvarar för kontroller vid yttre gränsövergångar, i enlighet med kodexen om Schengen-

gränserna eller inom medlemsstaternas territorium, av huruvida villkoren för inresa till, vistelse eller bosättning på medlemsstaternas territorium är uppfyllda, ska kunna göra sökningar på grundval av personens fingeravtryck, dock endast för att kunna identifiera varje person som inte eller inte längre uppfyller villkoren för inresa till, vistelse eller bosättning på medlemsstaternas territorium.

Om personens fingeravtryck inte kan användas eller om sökningen på grundval av fingeravtrycken inte lyckas, ska sökningen göras på grundval av de uppgifter som avses i artikel 9.4 a och/eller 9.4 c. Denna sökning får göras i kombination med de uppgifter som avses i artikel 9.4 b.

2. Om en sökning på grundval av de uppgifter som förtecknas i punkt 1 visar att det finns uppgifter om sökanden i VIS, ska den behöriga myndigheten kunna inhämta följande uppgifter i ansökningsakten samt länkade ansökningsakter i enlighet med artikel 8.3 och 8.4, dock endast för de ändamål som avses i punkt 1:

- a) Ansökans nummer, uppgifter om handläggningsstatus och den myndighet som har tagit emot ansökan.
- b) De uppgifter i ansökningsformuläret som avses i artikel 9.4.
- c) Fotografier.
- d) Eventuella uppgifter om utfärdade, avslagna, ogiltigförklarade och återkallade viseringar eller viseringar vilkas giltighetstid har förlängts eller förkortats eller om ansökningar varvid prövning har avbrutits enligt artiklarna 10–14.

3. Om personen innehar en visering ska de behöriga myndigheternas sökning i VIS i första hand ske i enlighet med artikel 18 eller artikel 19.

Artikel 21

Åtkomst till uppgifter för att fastställa ansvar för att pröva en asylansökan

1. De behöriga asylmyndigheterna ska kunna göra sökningar på grundval av asylsökandens fingeravtryck, dock endast för att fastställa vilken medlemsstat som ansvarar för prövningen av en asylansökan i enlighet med artiklarna 9 och 21 i förordning (EG) nr 343/2003.

Om personens fingeravtryck inte kan användas eller om sökningen på grundval av fingeravtrycken inte lyckas, ska sökningen göras på grundval av de uppgifter som avses i artikel 9.4 a och/eller 9.4 c. Sökningen får göras i kombination med de uppgifter som avses i artikel 9.4 b.

2. Om en sökning på grundval av de uppgifter som förtecknas i punkt 1 visar att det i VIS finns uppgifter om en utfärdad visering vars giltighetstid löper ut högst sex månader innan asylansökan lämnades in och/eller en visering vars giltighetstid har förlängts så att den löper ut högst sex månader innan asylansökan lämnades in, ska den behöriga asylmyndigheten kunna inhämta följande uppgifter i ansökningsakten, i fråga om uppgifter om make och barn som enligt artikel 8.4 förtecknas i led g, dock endast för de ändamål som avses i punkt 1:

- a) Ansökans nummer och vilken myndighet som har utfärdat eller förlängt viseringen samt huruvida myndigheten utfärdat viseringen på en annan medlemsstats vägnar.
- b) De uppgifter i ansökningsformuläret som avses i artikel 9.4 a och b.
- c) Typ av visering.
- d) Viseringens giltighetstid.
- e) Den planerade vistelsens varaktighet.
- f) Fotografier.
- g) De uppgifter i länkade ansökningsakter för make och barn som avses i artikel 9.4 a–b.

3. Sökningar i VIS enligt punkterna 1 och 2 i denna artikel ska endast utföras av de utsedda nationella myndigheter som avses i artikel 21.6 i förordning (EG) nr 343/2003.

Artikel 22

Åtkomst till uppgifter för att pröva asylansökan

1. De behöriga asylmyndigheterna ska i enlighet med artikel 21 i förordning (EG) nr 343/2003 kunna göra sökningar på grundval av asylsökandens fingeravtryck, dock endast för prövning av en asylansökan.

Om asylsökandens fingeravtryck inte kan användas eller om sökningen på grundval av fingeravtrycken inte kan genomföras, ska sökningen göras på grundval av de uppgifter som avses i artikel 9.4 a och/eller 9.4 c. Sökningen får göras i kombination med de uppgifter som avses i artikel 9.4 b.

2. Om en sökning på grundval av de uppgifter som förtecknas i punkt 1 visar att det i VIS finns uppgifter om en utfärdad visering, ska den behöriga asylmyndigheten kunna inhämta

följande uppgifter i ansökningsakten och de länkade ansökningsakterna för sökanden enligt artikel 8.3, i fråga om uppgifter om make och barn som enligt artikel 8.4 förtecknas i led e, dock endast för de ändamål som avses i punkt 1:

- a) Ansökans nummer.
- b) De uppgifter i ansökningsformuläret som avses i artikel 9.4 a, b och c.
- c) Fotografier.
- d) Uppgifter om utfärdade, ogiltigförklarade och återkallade viseringar eller viseringar vilkas giltighetstid har förlängts eller förkortats enligt artiklarna 10, 13 och 14.
- e) De uppgifter i länkade ansökningsakter för make och barn som avses i artikel 9.4 a och b.

3. Sökningar i VIS enligt punkterna 1 och 2 i denna artikel ska endast utföras av de utsedda nationella myndigheter som avses i artikel 21.6 i förordning (EG) nr 343/2003.

KAPITEL IV

LAGRING OCH ÄNDRING AV UPPGIFTER

Artikel 23

Lagringstid för uppgifter

1. Varje ansökningsakt ska lagras i VIS i högst fem år, utan att detta påverkar tillämpningen av bestämmelserna om radering i artiklarna 24 och 25 eller bestämmelserna om registrering av uppgifter i artikel 34.

Denna period börjar löpa

- a) samma dag som viseringen upphör att gälla, om visering har utfärdats,
- b) samma dag som viseringen upphör att gälla enligt den nya sista giltighetsdag som fastställs om viseringen har förlängts,
- c) samma dag som ansökningsakten upprättades i VIS, om ansökan har dragits tillbaka, lagts ner eller avbrutits,
- d) samma dag som viseringsmyndighetens beslut, om en visering har avslagits, ogiltigförklarats, förkortats eller återkallats.

2. Efter utgången av den period som avses i punkt 1 ska VIS automatiskt radera ansökningsakten samt länkarna till denna enligt artikel 8.3 och 8.4.

Artikel 24

Ändring av uppgifter

1. Endast den ansvariga medlemsstaten ska ha rätt att ändra uppgifter som den har översänt till VIS genom att rätta eller radera sådana uppgifter.

2. Om en medlemsstat har anser sig ha stöd för att uppgifter som behandlats i VIS är oriktiga eller att uppgifter har behandlats i VIS i strid med denna förordning, ska den omedelbart informera den ansvariga medlemsstaten. Ett sådant meddelande får översändas via VIS.

3. Den ansvariga medlemsstaten ska kontrollera de berörda uppgifterna och om nödvändigt omedelbart rätta eller radera dem.

Artikel 25

Radering av uppgifter i förtid

1. Om en sökande har erhållit medborgarskap i en medlemsstat före utgången av den period som avses i artikel 23.1, ska den medlemsstat som uppräta de aktuella ansökningsakterna och länkarna omedelbart radera de ansökningsakter och länkar som avses i artikel 8.3 och 8.4 rörande honom eller henne ur VIS.

2. Varje medlemsstat i vilken en sökande har erhållit medborgarskap ska utan dröjsmål informera den eller de ansvariga medlemsstaterna. Ett sådant meddelande får översändas via VIS.

3. Om avslag på ansökan om visering har upphävt av en domstol eller överklagandeinstans ska den medlemsstat som avslag ansökan radera de uppgifter som avses i artikel 12 utan dröjsmål så snart beslutet att upphäva avslaget har vunnit laga kraft.

KAPITEL V

DRIFT OCH ANSVAR

Artikel 26

Operativ förvaltning

1. Efter en övergångsperiod ska en förvaltningsmyndighet ("förvaltningsmyndigheten"), finansierad via Europeiska unionens

allmänna budget, ha ansvar för den operativa förvaltningen av det centrala VIS och de nationella gränssnitten. Förvaltningsmyndigheten ska i samarbete med medlemsstaterna se till att bästa tillgängliga teknik, med förbehåll för en kostnads-nyttanalytisk, alltid används för det centrala VIS och de nationella gränssnitten.

2. Förvaltningsmyndigheten ska även ha ansvar för följande uppgifter i samband med kommunikationsinfrastrukturen mellan det centrala VIS och de nationella gränssnitten:

- a) Övervakning.
- b) Säkerhet.
- c) Samordningen av förbindelserna mellan medlemsstaterna och leverantören.

3. Kommissionen ska ha ansvar för alla andra uppgifter i samband med kommunikationsinfrastrukturen mellan det centrala VIS och de nationella gränssnitten, särskilt

- a) uppgifter som gäller genomförandet av budgeten,
- b) förvärv och förnyande,
- c) avtalsfrågor.

4. Under en övergångsperiod innan förvaltningsmyndigheten övertar ansvaret, ska kommissionen ha ansvar för den operativa förvaltningen av VIS. I enlighet med rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 av den 25 juni 2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget⁽¹⁾ får kommissionen anförtro denna förvaltning och uppgifter som gäller genomförandet av budgeten till offentligrättsliga organ på nationell nivå, i två olika medlemsstater.

5. Varje offentligrättsligt organ på nationell nivå enligt punkt 4 ska uppfylla följande urvalskriterier:

- a) Det ska visa att det har stor erfarenhet av att hantera ett omfattande informationssystem.
- b) Det ska ha betydande sakkunskap om tjänste- och säkerhetskrav i ett storskaligt informationssystem.
- c) Det ska ha tillräckligt med personal som är erfaren och som har lämplig yrkesmässig sakkunskap och lämpliga språkkunskaper för att arbeta i en sådan internationell samarbetsmiljö som krävs av VIS.

⁽¹⁾ EGT L 248, 16.9.2002, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1525/2007 (EUT L 343, 27.12.2007, s. 9).

d) Det ska ha en säker och särskilt anpassad anläggningsinfrastruktur, som särskilt kan backa upp och garantera en kontinuerlig drift av storskaliga IT-system.

Artikel 28

e) Dess administrativa miljö måste medge att uppgifterna utförs på ett korrekt sätt och intressekonflikter undviks.

Förhållandet till de nationella systemen

6. Kommissionen ska, innan delegering i enlighet med punkt 4 sker och med regelbundna mellanrum därefter, informera Europaparlamentet och rådet om villkoren för delegeringen, den exakta omfattningen av delegeringen och de organ som uppgifterna delegeras till.

1. VIS ska vara anslutet till de nationella systemen i varje medlemsstat via de nationella gränssnitten.

2. Varje medlemsstat ska utse en nationell myndighet som ska ge de behöriga myndigheter som avses i artikel 6.1 och 6.2 åtkomst till VIS, och ansluta denna myndighet till det nationella gränssnittet.

3. Varje medlemsstat ska följa automatiserade förfaranden för behandlingen av uppgifter.

4. Varje medlemsstat ska ansvara för

7. Om kommissionen delegerar sitt ansvar under övergångsperioden enligt punkt 4, ska den se till att delegeringen inte överskrider de gränser som fastställs i det institutionella systemet enligt fördraget. Den ska särskilt säkerställa att delegeringen inte inverkar negativt på någon av de kontrollmekanismer som följer av gemenskapsrätten, oavsett om de utgörs av domstolen, revisionsrätten eller Europeiska datatillsynsmannen.

a) utvecklingen av det nationella systemet och dess anpassning till VIS i enlighet med artikel 2.2 i beslut 2004/512/EG,

b) organisation, förvaltning, drift och underhåll av sitt nationella system,

8. Den operativa förvaltningen av VIS ska bestå av alla de uppgifter som krävs för att VIS ska kunna fungera dygnet runt alla dagar i veckan i enlighet med denna förordning, särskilt det underhåll och den tekniska utveckling som krävs för att se till att systemet fungerar med en tillfredsställande operationell kvalitet, särskilt med hänsyn till den tid som krävs när konsulat gör sökningar i den centrala databasen, som bör vara så kort som möjligt.

c) hantering av och föreskrifter för hur vederbörligen bemyndigad personal vid behöriga nationella myndigheter ska ges åtkomst till VIS i enlighet med denna förordning och upprättande och regelbunden uppdatering av en förteckning över personalen och dess uppgifter,

9. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 17 i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna enligt förordning (EEG, Euratom, EKSG) nr 259/68⁽¹⁾ ska förvaltningsmyndigheten tillämpa lämpliga regler avseende tystnadsplikt eller motsvarande sekretesskrav som omfattar all personal som arbetar med VIS-uppgifter. Denna skyldighet ska gälla även efter det att personerna lämnar sin tjänst eller anställning eller efter det att deras verksamhet har upphört.

d) kostnaderna för de nationella systemen och kostnaderna för att ansluta dessa system till det nationella gränssnittet, inbegripet investeringar och driftskostnader för kommunikationsinfrastrukturen mellan det nationella gränssnittet och det nationella systemet.

5. Personalen vid myndigheter som har rätt till VIS-åtkomst ska innan de tillåts behandla uppgifter som lagras i VIS ges lämplig utbildning om regler för datasäkerhet och uppgiftsskydd och ska informeras om alla tillämpliga straffbara gärningar och påföljder.

Artikel 27

Artikel 29

Plats för det centrala informationssystemet för viseringar

Ansvaret för användningen av uppgifter

Den ordinarie delen av det centrala VIS, som står för teknisk tillsyn och administration ska vara belägen i Strasbourg (Frankrike) och en reserv för det centrala VIS, varigenom alla funktioner i den ordinarie delen av det centrala VIS säkerställs om detta system skulle sluta fungera, ska ligga i Sankt Johann im Pongau (Österrike).

1. Varje medlemsstat ska se till att uppgifterna behandlas på ett lagligt sätt och särskilt att endast vederbörligen bemyndigad personal har åtkomst till uppgifter som behandlats i VIS för utförande av arbetsuppgifter i enlighet med denna förordning. Den ansvariga medlemsstaten ska särskilt se till att

⁽¹⁾ EGT L 56, 4.3.1968, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG, Euratom) nr 337/2007 (EUT L 90, 30.3.2007, s. 1).

a) uppgifterna samlas in på lagligt sätt,

- b) uppgifterna överförs på lagenligt sätt till VIS,
- c) uppgifterna är korrekta och uppdaterade när de överförs till VIS.
2. Förvaltningsmyndigheten ska se till att VIS drivs i enlighet med denna förordning och dess tillämpningsföreskrifter enligt artikel 45.2. Förvaltningsmyndigheten ska särskilt
- a) vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa säkerheten för det centrala VIS och kommunikationsinfrastrukturen mellan det centrala VIS och de nationella gränssnitten, utan att detta påverkar det ansvar som åligger varje medlemsstat,
- b) se till att endast vederbörligen bemyndigad personal har åtkomst till uppgifter som behandlas i VIS för utförande av förvaltningsmyndighetens arbetsuppgifter i enlighet med denna förordning.
3. Förvaltningsmyndigheten ska underrätta Europaparlamentet, rådet och kommissionen om de åtgärder som den vidtar i enlighet med punkt 2.

Artikel 30

Lagring av uppgifter från VIS i nationella informationssystem

1. Uppgifter från VIS får endast lagras i nationella informationssystem om det är nödvändigt i ett enskilt fall i enlighet med ändamålet med VIS och i enlighet med tillämpliga rättsliga bestämmelser, inbegripet de som gäller uppgiftsskydd; de får inte lagras under längre tid än vad som är nödvändigt för det enskilda fallet.
2. Punkt 1 ska inte påverka medlemsstaternas rätt att lagra uppgifter som de har fört in i VIS i sina nationella informationssystem.
3. All användning av uppgifter som inte är förenlig med punkterna 1 och 2 ska betraktas som missbruk enligt varje medlemsstats nationella lagstiftning.

Artikel 31

Överföring av uppgifter till tredjeländer eller internationella organisationer

1. Uppgifter som behandlas i VIS i enlighet med denna förordning får inte överföras eller göras tillgängliga för ett tredjeland eller för en internationell organisation.
2. Genom avvikelse från punkt 1 får de uppgifter som avses i artikel 9.4 a, b, c, k och m överföras eller göras tillgängliga för ett

tredjeland eller en internationell organisation som finns upptagen på förteckningen i bilagan om det i enskilda fall är nödvändigt för att bevisa tredjelandsmedborgares identitet, inbegripet för återsändande, och endast om följande villkor är uppfyllda:

- a) Kommissionen har antagit ett beslut om tillfredsställande skydd av personuppgifter i det aktuella tredjelandet i enlighet med artikel 25.6 i direktiv 95/46/EG, det finns ett gällande återtagandeavtal mellan gemenskapen och det aktuella tredjelandet eller bestämmelserna i artikel 26.1 d i direktiv 95/46/EG är tillämpliga.
- b) Tredjelandet eller den internationella organisationen accepterar att enbart använda uppgifterna för det ändamål som de inhämtades.
- c) Uppgifterna överförs eller ställs till förfogande i enlighet med de relevanta bestämmelserna i gemenskapsrätten, särskilt återtagandeavtalen, och den nationella rätten i den medlemsstat som överförde eller ställde uppgifterna till förfogande, inbegripet de rättsliga bestämmelserna om datasäkerhet och uppgiftsskydd.
- d) Den eller de medlemsstater som har infört uppgifterna i VIS har gett sitt medgivande.

3. Sådan överföring av personuppgifter till tredjeländer eller internationella organisationer ska inte påverka rättigheterna för flyktingar och personer som ansöker om internationellt skydd, särskilt när det gäller principen om "non-refoulement".

Artikel 32

Datasäkerhet

1. Den ansvariga medlemsstaten ska säkerställa datasäkerheten före och under överföringen till det nationella gränssnittet. Varje medlemsstat ska garantera datasäkerheten för de uppgifter som den mottar från VIS.
2. Varje medlemsstat ska med avseende på sitt nationella system vidta de åtgärder som är nödvändiga, inbegripet anta en dataskyddsplan, för att
- a) fysiskt skydda uppgifter, inbegripet genom att utarbeta beredskapsplaner för att skydda kritisk infrastruktur,
- b) hindra obehöriga från tillträde till nationella anläggningar vid vilka medlemsstaten utför operationer i överensstämmelse med ändamålet med VIS (kontroll vid ingången till anläggningen),

- c) hindra obehöriga från att läsa, kopiera, ändra eller avlägsna datamedier (kontroll av datamedier),
- d) hindra obehörigt införande av uppgifter i registret och hindra obehöriga från att skaffa sig kännedom om, ändra eller radera lagrade personuppgifter (kontroll av lagrade personuppgifter),
- e) hindra obehörig behandling av uppgifter i VIS och att uppgifter som behandlats i VIS obehörigt ändras eller raderas (kontroll av uppgiftsinmatningen),
- f) se till att personer som är behöriga att använda VIS endast med hjälp av individuella och unika användaridentiteter och skyddade åtkomstmetoder har åtkomst till endast de uppgifter som ingår i deras befogenheter (åtkomstkontroll),
- g) se till att alla myndigheter med rätt till åtkomst av VIS skapar profiler som beskriver uppgifter och ansvar för personer som har befogenhet att få åtkomst till, lägga in, uppdatera, radera och söka uppgifter och på begäran utan dröjsmål ger de nationella tillsynsmyndigheter som avses i artikel 41 åtkomst till dessa profiler (personalprofiler),
- h) se till att det finns möjlighet att verifiera och fastställa till vilka organ personuppgifter får överföras via datakommunikation (kommunikationskontroll),
- i) se till att det finns möjlighet att verifiera och fastställa vilka uppgifter som har registrerats i VIS, när detta har gjorts, av vem, och i vilket syfte (kontroll av uppgiftsregistreringen),
- j) hindra obehörig läsning, kopiering, ändring och radering av personuppgifter i samband med såväl överföring av personuppgifter till eller från VIS som transport av datamedier, särskilt med hjälp av lämplig krypteringsteknik (kontroll av transport),
- k) övervaka att de säkerhetsåtgärder som avses i denna punkt är verkkningsfulla och vidta erforderliga organisatoriska åtgärder i fråga om inre övervakning för att säkerställa att denna förordning efterlevs (egenrevision).
3. Förvaltningsmyndigheten ska med avseende på driften av VIS vidta de åtgärder som är nödvändiga för att uppnå de mål som anges i punkt 2, inbegripet anta en dataskyddsplan.

Artikel 33

Skadeståndsskyldighet

1. Varje person eller medlemsstat som har lidit skada till följd av en otillåten behandling eller av något annat handlande som är

oförenligt med bestämmelserna i denna förordning har rätt till ersättning av den medlemsstat som är ansvarig för den uppkomna skadan. Den medlemsstaten ska helt eller delvis befrias från detta ansvar i den utsträckning den bevisar att den inte är ansvarig för den händelse som orsakade skadan.

2. Om en medlemsstats underlåtenhet att uppfylla sina skyldigheter enligt denna förordning orsakar skada på VIS, ska den medlemsstaten anses ansvarig för denna skada, såvida inte och i den mån som förvaltningsmyndigheten eller en annan medlemsstat har underlåtit att vidta rimliga åtgärder för att förhindra skadan eller för att begränsa dess verkningar.

3. Skadeståndsanspråk mot en medlemsstat för skador som avses i punkterna 1 och 2 ska regleras av svarandemedlemsstatens nationella bestämmelser.

Artikel 34

Register

1. Varje medlemsstat och förvaltningsmyndigheten ska föra register över all uppgiftsbehandling i VIS. Av registret ska framgå varför uppgifterna konsulterats i enlighet med de ändamål som anges i artikel 6.1 och i artiklarna 15–22, datum och tidpunkt för detta, den typ av uppgifter som har överförts enligt artiklarna 9–14, den typ av uppgifter som konsulterats enligt artiklarna 15.2, 17, 18.1–18.3, 19.1, 20.1, 21.1 och 22.1 och namnet på den myndighet som fört in eller använt uppgifter. Dessutom ska varje medlemsstat föra register över de personer som är vederbörligen behöriga att föra in eller använda uppgifterna.

2. Registret får enbart användas för att övervaka uppgiftsskyddet med avseende på om behandlingen är tillåten och för att säkerställa uppgifternas säkerhet. Registret ska på lämpligt sätt skyddas mot obehörig åtkomst och ska raderas efter ett år från det att den lagringsperiod som avses i artikel 23.1 har löpt ut, om registret inte behövs för ett övervakningsförfarande som redan pågår.

Artikel 35

Egenkontroll

Medlemsstaterna ska se till att varje myndighet som har åtkomst till VIS-uppgifter vidtar de åtgärder som är nödvändiga för att följa denna förordning och vid behov samarbetar med den nationella tillsynsmyndigheten.

Artikel 36

Sanktioner

Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att se till att effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner, inbegripet administrativa och/eller straffrättsliga sanktioner enligt nationell lagstiftning, utdöms om uppgifter som har lagts in i VIS används på ett otillbörligt sätt.

KAPITEL VI

RÄTTIGHETER OCH ÖVERVAKNING MED AVSEENDE PÅ UPPGIFTSKYDD

Artikel 37

Rätt till information

1. Sökandena och personer som avses i artikel 9.4 f ska erhålla följande information av den ansvariga medlemsstaten:
 - a) Identiteten på den registeransvarige som avses i artikel 41.4, inbegripet dennes kontaktuppgifter.
 - b) Ändamålen med uppgiftsbehandlingen i VIS.
 - c) Kategorier av uppgiftsmottagare, inbegripet de myndigheter som avses i artikel 3.
 - d) Lagringstiden för uppgifterna.
 - e) Den omständigheten att insamling av uppgifterna är en förutsättning för prövning av ansökan.
 - f) Den omständigheten att berörda personer har rätt att få åtkomst till uppgifter som rör dem och att begära att oriktiga uppgifter om dem korrigeras eller att olagligen behandlade uppgifter om dem raderas, inbegripet rätten att få information om förfarandena för utövande av dessa rättigheter och kontaktuppgifter till de nationella tillsynsmyndigheter som avses i artikel 41.1 och som ska vara behörig att pröva frågor om skydd av personuppgifter.
2. Den information som avses i punkt 1 ska tillhandahållas sökanden skriftligt i samband med att uppgifterna i ansökningsformuläret lämnas och det fotografi och de fingeravtryck som avses i artikel 9.4, 9.5 och 9.6 samlas in.
3. Den information som avses i punkt 1 ska lämnas till de personer som avses i artikel 9.4 f i de formulär som ska undertecknas av dessa personer och som visar att inbjudan finns och att uppehålle och inkvartering garanteras.

När dessa personer inte undertecknar ett sådant formulär, ska denna information lämnas i enlighet med artikel 11 i direktiv 95/46/EG.

Artikel 38

Rätt till åtkomst, korrigering och radering

1. Utan att det påverkar skyldigheten att tillhandahålla annan information i enlighet med artikel 12 a i direktiv 95/46/EG, ska var och en ha rätt att få del av uppgifter om honom eller henne i VIS och om vilken medlemsstat som överförde uppgifterna till VIS. Sådan åtkomst till uppgifter får endast beviljas av en medlemsstat. Varje medlemsstat ska registrera en begäran om sådan åtkomst.
2. Var och en får begära att oriktiga uppgifter om honom eller henne korrigeras och att uppgifter som registrerats på olagligt sätt raderas. Korrigering och radering ska utföras utan dröjsmål av den ansvariga medlemsstaten, i enlighet med dess lagar och andra författningar.
3. Om begäran enligt punkt 2 görs till en annan medlemsstat än den ansvariga, ska myndigheterna i den medlemsstat som tagit emot begäran inom 14 dagar kontakta myndigheterna i den ansvariga medlemsstaten. Den ansvariga medlemsstaten ska inom en månad kontrollera om uppgifterna är korrekta och om det var tillåtet att behandla dem i VIS.
4. Om det framkommer att uppgifter som registrerats i VIS är oriktiga eller har registrerats på ett olagligt sätt, ska den ansvariga medlemsstaten korrigera eller radera uppgifterna i enlighet med artikel 24.3. Den ansvariga medlemsstaten ska omedelbart lämna skriftlig bekräftelse till den berörda personen på att den har vidtagit åtgärder för att korrigera eller radera uppgifterna om honom eller henne.
5. Om den ansvariga medlemsstaten inte instämmer i att uppgifter i VIS är inkorrekta eller har registrerats på ett olagligt sätt ska den ansvariga medlemsstaten omedelbart lämna en skriftlig förklaring till den berörda personen om varför den inte är beredd att korrigera eller radera uppgifter som rör honom eller henne.
6. Den ansvariga medlemsstaten ska också tillhandahålla berörda personer information som förklarar vilka åtgärder de kan vidta om de inte godtar den givna förklaringen. Detta ska omfatta information om hur det går till att väcka talan vid eller inge klagomål till behöriga myndigheter eller domstolar i den medlemsstaten och vilket bistånd, inbegripet från de nationella tillsynsmyndigheter som avses i artikel 41.1, som finns tillgängligt i enlighet med den medlemsstatens lagar och andra författningar.

Artikel 39

Samarbete för att säkerställa rätten till uppgiftsskydd

1. Medlemsstaterna ska samarbeta aktivt för att genomföra de rättigheter som föreskrivs i artikel 38.2, 38.3 och 38.4.
2. I var och en av medlemsstaterna ska den nationella tillsynsmyndigheten på begäran bistå och råda berörda personer om hur de kan utöva sin rätt att korrigera eller radera uppgifter som rör dem i enlighet med artikel 28.4 i direktiv 95/46/EG.
3. Den nationella tillsynsmyndigheten i den ansvariga medlemsstat som överförd uppgifterna och de nationella tillsynsmyndigheterna i den medlemsstat där ansökan ingavs ska samarbeta för detta ändamål.

Artikel 40

Rättsmedel

1. I varje medlemsstat ska var och en ha rätt att väcka talan vid eller inge klagomål till de behöriga myndigheterna eller domstolarna i den medlemsstat som har vägrat vederbörande sådan rätt att få åtkomst till eller rätt att korrigera eller radera uppgifter som föreskrivs i artikel 38.1 och 38.2.
2. Det bistånd från nationella tillsynsmyndigheter som avses i artikel 39.2 ska finnas tillgängligt under hela förfarandet.

Artikel 41

Den nationella tillsynsmyndighetens övervakning

1. Den eller de myndigheter som utses i varje medlemsstat, och som har de befogenheter som avses i artikel 28 i direktiv 95/46/EG ("den nationella tillsynsmyndigheten"), ska på ett oberoende sätt övervaka lagligheten i den berörda medlemsstatens behandling av personuppgifter enligt artikel 5.1, inbegripet överföringen av dem till och från VIS.
2. Den nationella tillsynsmyndigheten ska se till att en granskning av behandlingen av uppgifter i det nationella systemet genomförs minst vart fjärde år i enlighet med internationella revisionsstandarder.
3. Medlemsstaterna ska se till att deras nationella tillsynsmyndighet har de resurser som krävs för att fullgöra de uppgifter som den åläggs enligt denna förordning.
4. När det gäller behandlingen av personuppgifter i VIS ska varje medlemsstat utse den myndighet som ska fungera som registeransvarig i enlighet med artikel 2 d i direktiv 95/46/EG och som ska ha centralt ansvar för denna medlemsstats

behandling av uppgifter. Varje medlemsstat ska meddela kommissionen uppgifter om denna myndighet.

5. Varje medlemsstat ska tillhandahålla all information som begärs av de nationella tillsynsmyndigheterna och ska särskilt förse dem med information om verksamhet som bedrivs i enlighet med artikel 28 och artikel 29.1, samt ge dem åtkomst till de förteckningar som avses i 28.4 c och sina register enligt artikel 34 och vid varje tidpunkt bevilja dem tillträde till sina lokaler.

Artikel 42

Europeiska datatillsynsmannens övervakning

1. Europeiska datatillsynsmannen ska kontrollera att förvaltningsmyndighetens behandling av personuppgifter utförs i enlighet med denna förordning. De uppgifter och befogenheter som avses i artiklarna 46 och 47 i förordning (EG) nr 45/2001 ska tillämpas på motsvarande sätt.
2. Europeiska datatillsynsmannen ska se till att en granskning av förvaltningsmyndighetens behandling av personuppgifter genomförs minst vart fjärde år i enlighet med relevanta internationella revisionsstandarder. Granskningsrapporten ska översändas till Europaparlamentet, rådet, förvaltningsmyndigheten, kommissionen och till de nationella tillsynsmyndigheterna. Förvaltningsmyndigheten ska ges tillfälle att yttra sig innan rapporten antas.

3. Förvaltningsmyndigheten ska tillhandahålla de upplysningar som begärs av Europeiska datatillsynsmannen, ge honom eller henne åtkomst till alla dokument och till de register som avses i artikel 34.1 samt åtkomst till alla sina lokaler, när som helst.

Artikel 43

Samarbete mellan nationella tillsynsmyndigheter och Europeiska datatillsynsmannen

1. De nationella tillsynsmyndigheterna och Europeiska datatillsynsmannen ska inom ramen för sina respektive befogenheter aktivt samarbeta inom sina ansvarsområden och säkerställa en samordnad tillsyn av VIS och de nationella systemen.
2. De ska inom ramen för sina respektive befogenheter utbyta relevant information, bistå varandra vid granskningar och inspektioner, utreda svårigheter med tolkningen eller tillämpningen av denna förordning, undersöka problem i samband med utövan av oberoende tillsyn eller den registrerades rättigheter, utarbeta harmoniserade förslag till gemensamma lösningar på

eventuella problem samt i förekommande fall främja medvetenheten om rättigheterna i fråga om uppgiftsskydd.

3. De nationella tillsynsmyndigheterna och Europeiska datatillsynsmannen ska i detta syfte sammanträda minst två gånger om året. Europeiska datatillsynsmannen ska stå för kostnader och service i samband med dessa möten. En arbetsordning ska antas vid det första mötet. Ytterligare arbetsmetoder ska, efter behov, utvecklas gemensamt.

4. En gemensam verksamhetsrapport ska överlämnas till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och förvaltningsmyndigheten vartannat år. Rapporten ska innehålla ett kapitel om varje medlemsstat som utarbetats av denna medlemsstats nationella tillsynsmyndighet.

Artikel 44

Uppgiftsskydd under övergångsperioden

Om kommissionen delegerar sitt ansvar till ett annat eller andra organ under övergångsperioden i enlighet med artikel 26.4 i denna förordning, ska den se till att Europeiska datatillsynsmannen har rätt och möjlighet att fullt ut utföra sina uppgifter, inbegripet möjligheten att genomföra kontroller på plats eller att utöva andra befogenheter som tilldelats Europeiska datatillsynsmannen enligt artikel 47 i förordning (EG) nr 45/2001.

KAPITEL VII

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 45

Genomförande av kommissionen

1. Det centrala VIS, det nationella gränssnittet i varje medlemsstat och kommunikationsinfrastrukturen mellan det centrala VIS och de nationella gränssnitten ska genomföras av kommissionen så snart som möjligt efter ikraftträdandet av denna förordning, inbegripet funktionerna för att behandla de biometriskas uppgifter som avses i artikel 5.1 c.

2. De åtgärder som är nödvändiga för det tekniska genomförandet av det centrala VIS, de nationella gränssnitten och kommunikationsinfrastrukturen mellan det centrala VIS och de nationella gränssnitten ska antas i enlighet med förfarandet i artikel 49.2, särskilt avseende

- a) införande av uppgifter och länkning av sökningar i enlighet med artikel 8,
- b) åtkomst till uppgifter i enlighet med artikel 15 och artiklarna 17–22,

c) ändring, radering och radering i förtid av uppgifter i enlighet med artiklarna 23–25,

d) förande av och åtkomst till registren i enlighet med artikel 34,

e) den samrådsmekanism och de förfaranden som avses i artikel 16.

Artikel 46

Införande av de tekniska funktioner som finns i Schengens rådfrågningssystem

Den samrådsmekanism som avses i artikel 16 ska ersätta Schengens rådfrågningssystem från och med den tidpunkt som fastställs i enlighet med förfarandet i artikel 49.3, när alla de medlemsstater som använder Schengens rådfrågningssystem vid tidpunkten för ikraftträdandet av denna förordning har meddelat de rättsliga och tekniska åtgärderna för användningen av VIS vid samråd om viseringsansökningar mellan centrala nationella viseringsmyndigheter i enlighet med artikel 17.2 i Schengenkonventionen.

Artikel 47

Första överföring

Medlemsstaterna ska meddela kommissionen när de har vidtagit nödvändiga tekniska och rättsliga åtgärder för att överföra de uppgifter som avses i artikel 5.1 till det centrala VIS via det nationella gränssnittet.

Artikel 48

Driftsstart

1. Kommissionen ska fastställa den tidpunkt då VIS ska tas i drift när

- a) de åtgärder som avses i artikel 45.2 har antagits,
- b) kommissionen har förklarat att ett övergripande test av VIS har slutförts på ett tillfredsställande sätt, vilket ska utföras av kommissionen tillsammans med medlemsstaterna,
- c) medlemsstaterna, efter validering av de tekniska åtgärderna, har meddelat kommissionen att de har vidtagit nödvändiga tekniska och rättsliga åtgärder för att samla in och överföra de uppgifter som avses i artikel 5.1 till VIS för alla ansökningar i den första region som fastställs i enlighet med punkt 4, inbegripet åtgärder för insamling och/eller överföring för en annan medlemsstats räkning.

2. Kommissionen ska underrätta Europaparlamentet om resultaten av det test som genomförts i enlighet med punkt 1 b.

Artikel 50

3. I alla andra regioner ska kommissionen fastställa den tidpunkt då överföringen av uppgifterna i artikel 5.1 blir obligatorisk när medlemsstaterna har meddelat kommissionen att de har vidtagit de nödvändiga tekniska och rättsliga åtgärderna för att samla in och överföra de uppgifter som avses i artikel 5.1 till VIS för alla ansökningar i den berörda regionen, inbegripet åtgärder för insamling och/eller överföring av uppgifter för en annan medlemsstats räkning. Före denna tidpunkt får varje medlemsstat starta driften i dessa regioner så snart den har meddelat kommissionen att den har vidtagit de nödvändiga tekniska och rättsliga åtgärderna för att samla in och överföra åtminstone de uppgifter som avses i artikel 5.1 a och 5.1 b till VIS.

4. De regioner som avses i punkterna 1 och 3 ska fastställas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 49.3. Kriterierna för att fastställa dessa regioner ska vara risk för olaglig invandring, hot mot medlemsstaternas inre säkerhet och möjlighet att samla in biometrisk data från alla platser i regionen.

5. Kommissionen ska offentliggöra tidpunkterna för driftstarten i varje region i *Europeiska unionens officiella tidning*.

6. Ingen medlemsstat får inhämta uppgifter som andra medlemsstater har överfört till VIS innan den själv eller en annan medlemsstat som företräder denna medlemsstat börjar föra in uppgifter i enlighet med punkterna 1 och 3.

Artikel 49

Kommitté

1. Kommissionen ska biträdas av den kommitté som inrättas genom artikel 51.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1987/2006 av den 20 december 2006 om inrättande, drift och användning av andra generationen av Schengens informationssystem (SIS II) ⁽¹⁾.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artiklarna 4 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas.

Den tid som avses i artikel 4.3 i beslut 1999/468/EG ska vara två månader.

3. När det hänvisas till denna punkt ska artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG ska vara två månader.

(¹) EUT L 381, 28.12.2006, s. 4.

Övervakning och utvärdering

1. Förvaltningsmyndigheten ska se till att det finns förfaranden för att övervaka VIS verksamhet i förhållande till målen vad gäller produktivitet, kostnadseffektivitet, säkerhet och tjänsternas kvalitet.

2. Förvaltningsmyndigheten ska ha åtkomst till den information om uppgiftsbehandling i VIS som behövs för det tekniska underhållet.

3. Två år efter det att VIS har tagits i drift och därefter vartannat år, ska förvaltningsmyndigheten rapportera till Europaparlamentet, rådet och kommissionen om hur VIS har fungerat i tekniskt hänseende, inbegripet ur säkerhetssynpunkt.

4. Tre år efter det att VIS har tagits i drift och därefter vart fjärde år ska kommissionen utarbeta en övergripande utvärdering av VIS. Denna övergripande utvärdering ska innehålla en granskning av uppnådda resultat i relation till målen och en bedömning av huruvida de förutsättningar som ligger till grund för systemet fortfarande är giltiga, tillämpningen av denna förordning när det gäller VIS, VIS-databasens säkerhet, tillämpningen av de bestämmelser som avses i artikel 31 och eventuella konsekvenser för framtida verksamhet. Kommissionen ska överlämna utvärderingen till Europaparlamentet och rådet.

5. Före slutet av de perioder som avses i artikel 18.2 ska kommissionen lägga fram en rapport om de tekniska framsteg som gjorts när det gäller användningen av fingeravtryck vid de yttre gränserna och dess inverkan på tidsåtgången för sökningar på grundval av viseringsmärkets nummer i kombination med verifiering av viseringsinnehavarens fingeravtryck, inbegripet om den förväntade tidsåtgången för en sådan sökning medför en orimligt lång väntetid vid gränsövergångarna. Kommissionen ska överlämna utvärderingen till Europaparlamentet och rådet. Europaparlamentet eller rådet får på grundval av denna utvärdering uppmana kommissionen att vid behov lägga fram förslag till lämpliga ändringar av den här förordningen.

6. Medlemsstaterna ska ge förvaltningsmyndigheten och kommissionen den information som de behöver för att kunna utarbeta de rapporter som avses i punkterna 3, 4 och 5.

7. Förvaltningsmyndigheten ska ge kommissionen den information som den behöver för den övergripande utvärdering som avses i punkt 4.

8. Under övergångsperioden innan förvaltningsmyndigheten inleder sin verksamhet ska kommissionen ansvara för utarbetande och framläggande av de rapporter som avses i punkt 3.

Artikel 51

Ikraftträdande och tillämplighet

1. Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

2. Förordningen ska tillämpas från och med den dag som avses i artikel 48.1.

3. Artiklarna 26, 27, 32, 45, 48.1, 48.2, 48.4 och 49 ska tillämpas från och med den 2 september 2008.

4. Under den övergångsperiod som avses i artikel 26.4 ska hänvisningar till förvaltningsmyndigheten i denna förordning anses som hänvisningar till kommissionen.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

Utfärdad i Strasbourg den 9 juli 2008.

På Europaparlamentets vägnar

H.-G. PÖTTERING

Ordförande

På rådets vägnar

J.-P. JOUYET

Ordförande

*BILAGA***Förteckning över internationella organisationer som avses i artikel 31.2**

1. FN-organisationer (exempelvis UNHCR)
 2. Internationella organisationen för migration (IOM)
 3. Internationella rödakorskommittén
-

Departementsserien 2009

Kronologisk förteckning

1. Förstärkt integritetsskydd vid signalspaning. Fö.
2. Skyddade beteckningar på jordbruksprodukter och livsmedel. Jo.
3. Fordonsbesiktning. N.
4. Översyn av vissa mediemyndigheter – en effektivare administration. Ku.
5. Författningsändringar med anledning av VIS-förordningen. Ju.

Departementsserien 2009

Systematisk förteckning

Justitiedepartementet

Författningsändringar med anledning av VIS-förordningen. [5]

Försvarsdepartementet

Förstärkt integritetsskydd vid signalspaning. [1]

Jordbruksdepartementet

Skyddade beteckningar på jordbruksprodukter och livsmedel. [2]

Näringsdepartementet

Fordonsbesiktning. [3]

Kulturdepartementet

Översyn av vissa mediemyndigheter
– en effektivare administration. [4]